

**Алесь Сімакоў (выканаўчы сакратар Беларуска-індзейскага таварыства) -
Беларусь - індзейцы: погляд на беларуска-індзейскія сувязі з пазіцый 2004 года**

***Анатацыя.** У раней неапублікаваным тэксце, робіцца агляд беларуска-індзейскіх сувязей з акцэнтам на новых адкрыццях і высновах пасля падобных спроб падсумавання і генералізацыі ў 1986 і 1989 гг. Згадваюцца найбольш важныя кірункі сувязей, народы (апачы, вознезямельцы, семінолы і інш.), асобы - сярод самых яскравых і выяўленых толькі ў пачатку 21 ст.: важныя знаходкі па беларусах у Рускай Амерыцы (М. Цімафееў, С. Кумачоў, Д. Каванскі; у заўвагах 2023 г. – і пра іераманаха Гаўрыіла (Мілашэвіча)), індзейцах, што наведвалі Беларусь або выказвалі цікавасць да яе (Б. Найтхорс Кэмпбэл), рознага роду кантактах (І. Стравінскі і М. Толчыф, Л. Трусевіч, М. Сіняк, А. Галынскі, П. Набокаў і індзейцы розных рэгіёнаў), дзейнасці місіянераў - А. Экарт, Ф. Дзеражынскі, Р. Гаўронскі, А. Рэшаць. У якасці аўтарытэтных і духоўных арыенціраў прыцягваюцца Ч. Мілаш, С. Яновіч, Я. Купала, В. Пазднякоў, Дж. Форбс, М. Русель, Т. Эманс. Сярод буйных "беларуска-індзейскіх аўтараў" - С. Блікер, Я. Маўр, К. Шэрман. Ставіцца пытанне пра неабходнасць узаемнай салідарнасці. Да тэкста далучаны ілюстратыўны матэрыял і першапачатковыя англійскія арыгіналы артыкула.*

Беларуска-індзейскае таварыства было заснаванае ў студзені 1987 г. Сэрцам ініцыятывы быў Гомель, але дзясяткі яго членаў у розных краінах, не выключаючы тых, хто паехаў жыць у ЗША, дапамаглі Штаб-кватэры набыць імпульс.

Галоўнымі мэтамі таварыства былі аб'яднанне ўсіх асоб, якія цікавяцца пытаннямі, звязанымі з індзейцамі і карэнным насельніцтвам, кантакт з як мага большай колькасцю плямён, арганізацый і асобных індзейцаў, стварэнне серыі даведнікаў, манаграфій і хрэстаматый для ўсёй беларуска-індзейскай супольнасці, якую можна ўявіць [imaginary]... урэшце, зрабіць Беларусь "праіндзейскай" краінай.

Усе запланаваныя работы грунтуюцца на паняцці беларуска-індзейскіх (БІ; беларускія індзеянскія рэдка ўжываюць тэрмін "карэнныя амерыканцы", які ўводзіць у зман) адносін.

З самага пачатку "беларуска-індзейскіх даследаванняў" адным з найбольш інтрыгуючых было пытанне, якія краіны Еўропы найбольш "індзейскія" па арыентацыі (не па аб'ёме інфармацыі, а па духу братэрства) і па ўжыванні параўнаўчага матэрыялу (пашукайце ў інтэрнэце на "індзейцы Еўропы", і вы знойдзеце іх у некаторых рэгіёнах, у тым ліку на паўднёвым захадзе Беларусі (Чэслаў Мілаш і Сакрат Яновіч у гэтым выпадку не мелі на ўвазе этнічных беларусаў, але БІТ сабрала мноства строга "беларуска-індзейскіх" сцвярджэнняў)).

Польскія індзеяністы (або "сябры "індзейцаў") з гонарам гавораць пра польскі феномен (індзеянізму). У немцаў ёсць свае шматлікія "плямёны" (гульнявых індзейцаў [Play Indians]). Расіяне ваююць з чачэнцамі (некаторыя індзеяністы былі сапраўды ўцягнутыя), як быццам "індзейцы ваююць з іншымі індзейцамі".

Неверагодна актыўныя і ініцыятыўныя палякі, як і яўрэі, атрымалі доступ і да важных пасадаў, і да выгады ў індзейскіх справах. Добрым прыкладам для беларусаў з'яўляецца Польшка-амерыканскае этналагічнае таварыства. Прадстаўнікі акадэмічнай навукі і энтузіясты ў Беларусі наўрад ці падтрымалі б усебеларускае аб'яднанне этнографаў (ці этнолагаў, як яны сябе называюць з 1990-х гг.).

Беларусы больш сціплыя і сарамлівыя, але даволі ўпартыя, як індзейцы... і гэтыя "дзікуны" здольныя дзесяцігоддзямі збіраць "крыўды", а потым навукова апрацаваць матэрыял у выдатны том "прэтэнзій" [claims].

Ці ведаеце вы, напрыклад, пра **Ігара Стравінскага** і **Марыю Толчыф**?

Традыцыйна БІТ падзяляе ўсю даступную інфармацыю на вялікую колькасць моўных, тэматычных і функцыянальных патокаў. "Бюро перакладаў" БІТ знаходзіцца ў пастаяннай напружанасці з-за пераважнай прысутнасці рускай мовы і патрэбы ў большай колькасці тэкстаў на англійскай мове, каб зацікавіць замежнага чытача.

Даследаванне беларуска-індзейскіх сувязей уключае наступныя асноўныя "раздзелы": інфармацыя, яе структура і крытыка (яе бібліяграфічнае ядро на сёння складае тысячы запісаў), дзейнасць (індзейцы ў розных сферах індывідуальнага і калектыўнага жыцця і творчасці), кантакты (паміж беларусамі, асобамі часткова беларускага паходжання, усе "народжаныя ў Беларусі" і "любога індзейскага" паходжання), параўнанні ("Добра, беларусы індзейцы", пагадзіўся **Валерый Пазнякоў [Пазднякоў]** у 1997 г. у Гродне [на канферэнцыі]), уплыў (індзейскі ўплыў на Беларусь і беларусаў і, у пэўнай ступені, часам амаль неадчувальна [intangibly], беларускі на індзейцаў (артыкул "Карэнныя нацыі ў Арганізацыі Аб'яднаных Нацый" прафесара **Джэка Форбса** з "Powhatan-Renape/Delaware-Lenape" быў апублікаваны як мінімум у чатырох індзейскіх перыядычных выданнях (Yakama Nation Review, News From Indian Country, Eyapaha, Micmac-Maliseet Nations News)... і больш вынікаў пошуку па запыце "Беларусь" і г.д., з індзейскага інтэрнэту, індзейскіх медыя ан- і афлайн)).

Нарэшце, ёсць дзейныя БІ-Бібліяграфія, біяграфічны даведнік, інфармацыйны бюлетэнь (на беларускай і англійскай мовах) і, спадзяёмся, будзе Беларуска-

індзейская энцыклапедыя, якая асвятляе разнастайныя рэаліі індзейскага свету і сферу беларуска-індзейскіх узаемаадносін.

Папярковыя і электронныя калекцыі БІТ поўныя імёнаў і фактаў... Для распрацоўкі найбольш важных і цікавых пытанняў неабходны міжнародныя намаганні. Гэты артыкул закліканы натхніць і спрыяць даследаванням у некаторых няясных [obscure] галінах, у якіх павінны ўдзельнічаць індзеянiсты і неіндзеянiсты розных прафесій і канфесій.

БІТ асабліва патрэбны даныя па такіх недаследаваных тэмах, як беларусы ў рэзервацыях, першыя індзейцы ў Беларусі, беларусы ў Рускай Амерыцы, праваслаўныя і каталіцкія місіянеры беларусаў сярод індзейцаў, беларуска-індзейскія метысы, беларускі індзеянiзм у параўнанні з аналагічнымі плынямі ў іншых краінах свету, рэсурсы для ўзаемадапамогі на "роднай" аснове ў этнааркалогіі, этнапсіхіятрыі, этнааркалогіі і іншых галінах "выжывання".

Эмацыянальна асабліва прыцягваюць глыбіні Далёкага заходняга рубяжа [Far West Frontier]. Такія "першапраходцы-беларусы Захаду", як **Леа Трусевіч** (яго сын лічыцца ўсыноўленым індзейцам (Арызона)), а ў нядаўнім часе беларускія індзейскія настаўнікі ў Мантане і Брытанскай Калумбіі прадстаўляюць унікальную групу "А хто там ідзе?" (**Янка Купала**) група.

Між тым, многія яўрэі, якія нарадзіліся ў Беларусі, сапраўды вядомыя сваімі сустрэчамі з індзейцамі ў многіх рэгіёнах ці працамі, звязанымі з імі. **Соня (Іванаўна, дачка Івана) Блікер**, "стваральнік радасці" [delight maker] не толькі яе любімага Паўднёвага Захаду, найбольш прыкметная сярод іх: паспрабуйце сабраць усе яе кнігі для падлеткаў пра апачаў, ацтэкаў, чыпева, чэрокі, кроў, дэлавараў, інкаў, іракезаў, майя, наваха, нэперсэ, пуэбла, семінолаў, сіў, а таксама (місійных) індзейцаў Каліфорніі і плямёнах паўночна-заходняга ўзбярэжжа...

Далей дадайце фуіджынцаў [Fuegians] (індзейцаў Вогненнай Зямлі), якіх паказаў **Янка Маўр** у апавесці "Сын вады", мапучэ (**Ігнасія Дамейка** і яго "Араўканія і яе жыхары"), гуранаў, паўхатанаў, татанакаў, галібі, індзейцаў гор Гуантанама як частку кубінскага насельніцтва гуахіра і вы атрымаеце спіс самых "беларускіх" карэнных народаў Амерыкі.

Апачы і славяне Паўднёвага Захаду, безумоўна, "дома" ў Беларусі, бо ў Гомелі з 1979 па 1984 г. існаваў Цэнтр па вывучэнні апачаў. На думку прэтэнцыёзнага беларускага апачыяніста [Apachelologist], трывалае захапленне апачаўскай упартасцю сур'ёзна канфрантуе з дзіўнай беларускай міжканфесійнай традыцыяй пілігрымак,

непасрэдна звязанай з гістарычным гуронскім фонам, што, праўда, рэдка згадвацца, Беларускага памятнага крыжа ў Мідландзе, Антарыа, - які не ў курсе збліжэння, прымірэння і больш паліткарэктных падыходаў да індзейскіх народаў і іх пакутнікаў. Праблема першага індзейца ў Беларусі па-ранейшаму застаецца адной з тых, што найбольш інтрыгуюць. Індзеец з Вісконсіна ўдзельнічаў у першым савецка-амерыканскім маладзёжным форуме ў Мінску ў 1972 г. Яго каментарыі пасля сустрэчы былі кароткімі, але беларусам маглі б спадабацца яго больш разгорнутыя ўспаміны.

У ЗША і ў свеце "занадта шмат чэрокі", мяркуе адзін з аджыбвейскіх сяброў Беларусі. Два чэрокі добра ведаюць Мінск, і нашчадак чэрокі дагэтуль вучыць там маладых беларусаў размаўляць па-амерыканску. У яго ўласных беларускіх дзецях можна выявіць індзейскую кроў. Некаторыя балівійскія студэнты ў сваіх горацкіх (сельскагаспадарчая акадэмія) асабовых анкетах пазначалі мову "кечуа"... У Балівіі жывуць беларуска-індзейскія метысы. Аднак звестак пра гэтых беларусаў Анд і іх індзейскіх (кечуанскіх) жонак бракуе.

У рысах уругвайскай жонкі беларускага яўрэя было нешта індзейскае, паводле **Карласа Шэрмана**. Ён нарадзіўся ва Уругваі, вырас у Аргенціне, большую частку жыцця пражыў у Беларусі. Будучы ў цяперашні час "кубінскім паэтам-выгнаннікам у Нарвегіі" (памылка камерунскага выгнанніка ў Польшчы), ён вядомы як сын маці "амерыканскай індыяні" [Amerindian]. Пасля першага выдання яго мінскай "індзейскай" паэтычнай кнігі (The Cardinal Points = Nakirunki sveta, іспанскі арагінал з беларускім, англійскім і рускім перакладамі, Мінск, 2000) выйшла новае выданне ў Нарвегіі (Himmelretningene) у 2004 г. (Крысціянсан).

Нягледзячы на тое, што ёсць некалькі этнічных беларусаў, якія з'яўляюцца адначасова "высокапастаўленымі" або "вядомымі", напрыклад, у СМІ Канады, і "пракарэннымі", беларусы не жадаюць "тамагаўчыць" [to "tomahawk"] ўлады (**Мэдлін Сіняк** была ўшанаваная індзейцамі за падтрымку карэнных пытанняў, але яна адна ў спісе, хоць некаторыя карэнныя атрымліваюць узнагароду, названую ў гонар яе бацькі).

Беларусь у 19 і 20 стагоддзях мела вялікіх пракарэнных ("на жаль", выказваюць шкадаванне беларускія індзеяністы, не праіндзейскія) лідары [дзеінасць на карысць карэнных народаў, але на іншых кантынентах, астравах]. Найвялікшым палітыкам і лекарам быў **Мікалай Русель (Судзілоўскі-Русель)** на Гаваях, але нельга недаацэньваць і ягоны побыт у ЗША. Яго падарожныя запісы, перакладзеныя і апублікаваныя ў кнізе, падрыхтаванай **Тэрэнсам Эмансам** ("Па Каліфорніі ў 1891 г.", Стэнфард, 1991 г.), пакуль малавядомыя ў Беларусі (рускі арыгінальны тэкст у

лічбавым выглядзе чакае выдаўца ў Беларусі [як беларускі пераклад, апублікаваны ў трох газетах, але быў бы больш зручны для азнаямлення ў кніжным фармаце].

Пасля многіх гадоў "прадчування" гомельскія індзеяністы з радасцю атрымалі першыя сапраўдныя імёны людзей (сялян і мяшчан, саслоўяў сяродніх нізоў), якія выехалі з Беларусі ў Расійскую Амерыку (Аляска і Каліфорнія). Імёны: **Мірон Цімарэў [Цімафееў]** з Улазавічаў [было памылкова: Бешанковіцкага раёна, насамрэч - аднайменнае месца непадалёку ад беларуска-расійскай мяжы ў Себежскім раёне Пскоўскай вобласці, раней Віцебская губерня]; **Сысой Кумачоў** з Віцебска; **Дзяменцій Кавінскі** (таксама пісаўся **Каванскі**) з Веліжа (цяпер Расія, г.зн. ён будзе выключаны са спіса, калі акажацца не беларусам па нацыянальнасці). Прынамсі адзін ураджэнец Віцебскай губерні **[Цімафееў-Цімарэў]** жыў у Форт-Рос [не гістарычная руская назва, а больш позняя - для паселішча або крэпасці Рос], які тады фармальна знаходзіўся на тэрыторыі Мексікі, да яе пакідання ў 1841 г. Гэта значыць, што ён і яго магчымыя суайчыннікі падтрымлівалі з індзейцамі сувязь літаральна кожны дзень. Некалькі імёнаў да- і пасляпакупных праваслаўных місіянераў Аляскі гучаць па-беларуску [місіянер у тым ліку сярод індзейцаў у Нулата на Юкане іераманах **Гаўрыіл (Мілашэвіч)**, які спачатку захварэў псіхічна, пасля чаго адмовіўся з'езджаць і ў 1860 г. памёр]. Ужо ў наш час зроблены ў Мінску звон з атапаскім надпісам, звоніць, каб і іх "згубленыя" душы "вярнуліся ў Беларусь".

Знакамітыя беларускія браты [White Ruthenian] былі шматнацыянальным згуртаваннем, якое рухалася на ўсход і захад, з "абарыгеным" вопытам, прынесеным у абодвух месцах прызначэння (кніга "Memoras de um Jesuita prisioneiro de Pombal" "нямецка-бразільска-партугальска-латвійска-беларускага" езуіта **Ансельма Экарта** - лепш за ўсё нагадвае іх рухі і даступная ў Бібліятэцы БІТ дзякуючы ветлівасці бразільскага правінцыяла). Бліскучы айцец **Францішак Дзеражынскі** мог наведваць у якасці інспектара індзейскія місіі. Айцец **Антоній Расадоўскі**, францысканін з Навагрудчыны, жыў у Тэхасе ў гады рэальнай пагрозы з боку індзейцаў ліпанаў (апачаў). Яны былі "польскімі". **Рэйманд Гаўронскі**, Т. І. (індзейскія місіі на Паўночным Захадзе) - гэта ўжо, у нашым вызначэнні, "амерыканец часткова беларускага паходжання". Айцец **Атаназы [Язэп] Рэшаць**, O.S.B. (Ордэн Святога Бенедыкта), быў цалкам беларускім, і яго "місіянерка" сярод індзейцаў была заменай Радзімы ў яго "неамерыканскай" душы.

Задача частковай дэпаланізацыі - сотні вядомых палякаў, ураджэнцаў Беларусі. З найменш прывязаных і паўплываных Польшчай найбольш важным падарожнікам і аўтарам з'яўляецца **Аляксандр Галынскі**, першы беларускі (па паходжанні) "амерыканіст" з надзвычай шырокімі інтарэсамі. З іншага боку, ёсць мэта дэрусіфікацыі. Мы ганарымся як паходжаннем, так і вопытам / эстэтыкай **Пятра**

Набокава, аднаго з выдатных аўтараў кніг пра індзейцаў са славянскімі каранямі, бацька якога нарадзіўся ў Любчы. Ці можна лічыць яго "часткова беларусам"?

Кампаратывістычныя даследаванні ахопліваюць такія тэмы, як "рэзервацыйны феномен" (неверагодная, беспрэцэдэнтная ў свеце калекцыя згадак тэрміна для азначэння беларускіх рэалій у мінулым і сучаснасці), "раздвоеныя мовы" (моўная сітуацыя ў Беларусі; нават не варта каментавать!), захаванне Беларуссю сваёй "першабытнай культуры" (самая "паганская" і "культурна адсталая" краіна ў славянскім свеце, а можа, і ва ўсёй Еўропе), "францір" (і "Паўночна-Заходні край" ["Northwest Territory"], край (рускі "францір"), і kresy (польскі)), асацыяцыя "бізон-зубр" (амерыканскія карэнныя яшчэ не настолькі палітычна свядомыя і міжкультурна адукаваныя, каб прызнаваць яе выключныя значэнне і каштоўнасць). Маладыя бізоны (зубры) сённяшняй Беларусі прызнаюць ролю першага індзейца (напалову шаена) сенатара ЗША **Бэна Найтхорса Кэмпбэла** [Ben Nighthorse Campbell] у "падтрымцы дэмакратыі" ў Беларусі ("Сенатар **Кэмпбэл** і Беларусь" - магчымая тэма для дысертацыі), але яны яшчэ вагаюцца стаць "індзейцамі" Беларусі. Мары нашага дзяцінства!.. і дылема быць "прыгнечанымі індзейцамі" або "беларускімі канкістадораў" ляжыць на іх сумленні разам з многімі іншымі постсавецкімі "забабонамі" ["prejudice" patterns]...

Як індзейцы ўспрымаюць нас, беларусаў, хтосьці можна спытаць. Ці дастаткова дасціпныя і іранічныя "індзейцы", каб лічыць нас, у цэнтры Еўропы, "амаль індзейцамі" ці "таксама індзейцамі"?

На жаль, яны дагэтуль не "адзначаюць" сваіх беларускіх братоў і сяброў за ўсё іх пачынанні. Сярод індзейцаў, вачыма амерыканца-беларуса, які мае "шмат кантакту" з імі, можна знайсці шмат добрых сяброў, але... "Але я баюся, што вы знойдзеце іх вельмі дэпрэсіўнымі, бо яны маюць велізарнае казіно на сваёй зямлі і не цікавяцца Зямлёй і жыццём".

Чаму беларускія і іншыя еўрапейскія індзеяністы хваляюцца за індзейцаў, у той час як індзейцы не хваляюцца за іх? "Праверце" найбольш сур'ёзныя сацыяльныя праблемы: наркатыкі, алкагалізм, сямейны гвалт, жабраванне, недахоп самапавагі. Гэтыя заклапочанасці выглядаюць як індзейскія ці "квазііндзейскія" ў нашых уласных краінах. Нават атлусценне (магчымае ў спалучэнні з беднасцю) для індзеяністаў "індзейскае".

Ідэалагічны сэнс калекцыі БІТ - у падтрымцы "традыцыйна-наватарскага" духу як Індзейскай Амерыкі, так і Беларусі... перш за ўсё Беларусі. "Мы больш верым у

беларускі этычны кампанент у нашых адносінах, чым у саміх індзейцаў", - адзначае індзеянісцкі "магіканін", які выжыў у Гомелі.

Алесь Сімакоў, выканаўчы сакратар Беларуска-індзейскага таварыства, 2004 г.

Алесь Сімаков: Беларусь - индейцы: взгляд на белорусско-индейские отношения с позиций 2004 года

(веб-журнал "Культура. Нация", вып. 32, ноябрь 2023, 108-155, www.sakavik.net)

***Анотацыя.** Ранее неопублікованы тэкст з'яўляецца обзором беларусско-індзейскіх сувязей з акцентам на новыя адкрыцця і вывады пасля падобных спроб суміравання і генералізацыі ў 1986 і 1989 гг. Упамінаюцца важнейшыя напраўлення сувязей, народы (апачы, агнеземельцы, семінолы і др.), ліца - сярод найбольш яркіх і выяўленых толькі ў пачатку 21 в.: важныя знаходкі па беларусам у Рускай Амерыке (М. Тімофеев, С. Кумачев, Д. Кованскі; ў запісах 2023 г. - і аб іеромонахе Гаврыіле (Мілашэвічы)), індзейцы, навеіавшыя Беларусь ці праяўляюшыя к ёй інтарэс (Б. Найтхорс Кэмпбелл), разлічныя кантакты (І. Стравінскі і М. Толчыф, Л. Трусевіч, М. Сіняк, А. Голынскі, П. Набоков і індзейцы разлічных рэгіёнаў), дзейнасць місіянэраў - А. Экарта, Ф. Дзерожінскага, Р. Гавронскага, А. Рэшаця. У якасцё аўтарытэтаў і духоўных арыентаваў прывіаюцца Ч. Мілош, С. Яновіч, Ю. Купала, В. Поздняков, Ю. Форбс, Н. Руссель, Т. Эммонс. Сярод крупных "беларусско-індзейскіх аўтараў" - С. Блікер, Я. Мавр, К. Шерман. Ставіцца вопрос о необходимости взаимной солидарности. К тэксту прылагаюцца ілюстраціўныя матэрыялы і арыгінальная англязычная версія статьи.*

ІЛЮСТРАТЫЎНЫ МАТЭРЫЯЛ

да артыкула Алеся Сімакова

“Беларусь - індзейцы: погляд на беларуска-індзейскія сувязі з пазіцый 2004 года”

Паважаная рэдакцыя і

Вельмі шкада, што толькі мінскія члены нашай групы маюць магчымасць атрымліваць ваш надзвычай цікавы і важны тыднёвік. Тыя нумары, якія аўтары гэтага ліста бачылі, сведчаць аб шматлікіх напрамках цікаўнасцей і схільнасцей вашых аўтараў і шырокім кругаглядзе рэдакцыі. Паколькі мы займаемся Індзейністыкай (г.зн. праблемамі Індзейцаў; некаторыя з нас прапаноўваюць этнонім-неалагізм "чырвоны", адсюль "чырваністыка" і "чырваніскае таварыства"), звярнула на сябе ўвагу і парадавала нататка, прысвечаная 14-ай гадавіне паўстання ў Вундэд-Ні (5.4.1987, Ізгоі ва ўласнай краіне).

Арганізацыйная група Беларускага Індзейніскага таварыства была б вам абавязана за дапамогу ва ўстанаўленні сувязей з асобамі, чые Інтэрэсы блізкія да нашых. Гэта могуць быць людзі самых розных узростаў і сацыяльных статусаў. Неабавязкова, каб яны былі Індзейністамі, дастаткова цікаўнасці да этнаграфіі, геаграфіі і гісторыі пазаеўрапейскіх краін.

Мы будзем вам удзячны за інфармацыю, якую можна выкарыстаць у справе далучэння ўсіх Індзейністаў (і тых, хто ім спачувае), як на тэрыторыі БССР, так і сярод беларусаў Беласточчыны, да адпаведных асяродкаў. Беларусы – удзельнікі Руху польскіх сяброў Індзейцаў (а такім павінны быць; мы ўжо напісалі (17.10, аднаму з лідараў Руху, продкі якога былі беларусамі, але адказ пакуль не атрымалі; яго адрас: Skw. poczt. 4, 15-472 Białystok 21, Jerzy Tollmoczko) – нашы браты ўдваяне.

З Беласточчынай звязан шэраг праблем беларуска-Індзейскіх сувязей, вывучэнне якіх – адна з найважнейшых задач БІТ. У прыватнасці пры вызначэнні першых кантактаў паміж беларусамі і Індзейцамі неабходна "этычная ідэнтыфікацыя" Лаўрэна Багуна (згодна з некаторымі аўтарамі яго продкі паходзілі з Беласточчыны) – доктара ў складзе экспедыцыі ў Віргінію лорда дэ ла Уара. Не менш буіная і больш верагодная сувязь з вашым ваяводствам – Баліслаў Гараднінскі, аўтар успамінаў пра жыццё сярод Індзейцаў. Есць падставы думаць, што яго род беларускі па паходжанні. Першыя вядомыя прадстаўнікі яго жылі ў Гараднінах і Клепачах, а таксама Іхнатках. Нам вельмі цікава было б атрымаць звесткі пра гэтыя вескі і Гараднінскіх.

Можна згадаць і вельмі важных для БІС /беларуска-Індзейскіх сувязі/ асоб, што нарадзіліся на Беларусі, а жылі і працавалі ў галіне Індзейністыкі ў Польшчы (за межамі Беласточчыны – Нора Шчапанская, вядомая сваімі творамі пра Індзейцаў Паўночнай Амерыкі).

- 2 -

Нам застаецца толькі падзякаваць за ўвагу да нашага звароту і ўпэўніць, што з задавальненнем пачнем перапіску з кожным, хто падзяліць нашы праіндзейскія погляды.

Мы таксама зможам паслаць вам матэрыял пра Індзейністку ў СССР і на Беларусі, калі ён спатрэбіцца рэдакцыі. Назву нашай групы і яе адрас можна згадаць у публікацыях. Мы былі б зацікаўлены ў змяшчэнні любой формы аб'явы (накшталт: "Сябры Індзейцаў і даследчыкі-Індзейністы з Беларусі шукаюць сваіх аднадумцаў") у вашым твднёвіку.

З удзячнасцю і найлепшымі пажаданнямі

3 студзеня 1988г.

Кіраўнік
Арганізацыйнай групы
Беларускага Індзейнісцкага
таварыства

246049, БССР, Гомель.
5 мікрараён, 19-78

Алесь Сімакоў

To Niva ("Ніва") 1988-01-03 p. 1 and 2

Niwa

TYGODNIK ZGBTSK

ADRES REDAKCJI:
UL. WESOŁOWSKIEGO 1, 15-950
BIAŁYSTOK
SKR. POCZT. 149 TEL. CENTR. 2-32-41
L.dz: 53/88

Беласток, 27-01-1988 г.

Кіраўніку Арганізацыйнай групы

Беларускага Індэяніскага

таварыства

АЛЕСЮ СІМАКОВУ ў Гемелі.

Паважаны Сябар,

прэсім прабачэння ў ^дае за даволі спэзнены ад-
каз. У сваё апраўданне хочам сказаць, што мелі мы некаторыя
цяжкасці з выпукам Ежы Талочка як арганізатара падобнага Та-
варыства ў Беластоку, пра якое ніхто не змог нам нічога паў-
нага сказаць. Мы і самі пра яго ўпершыню пачулі, менавіта, ад
Вас.

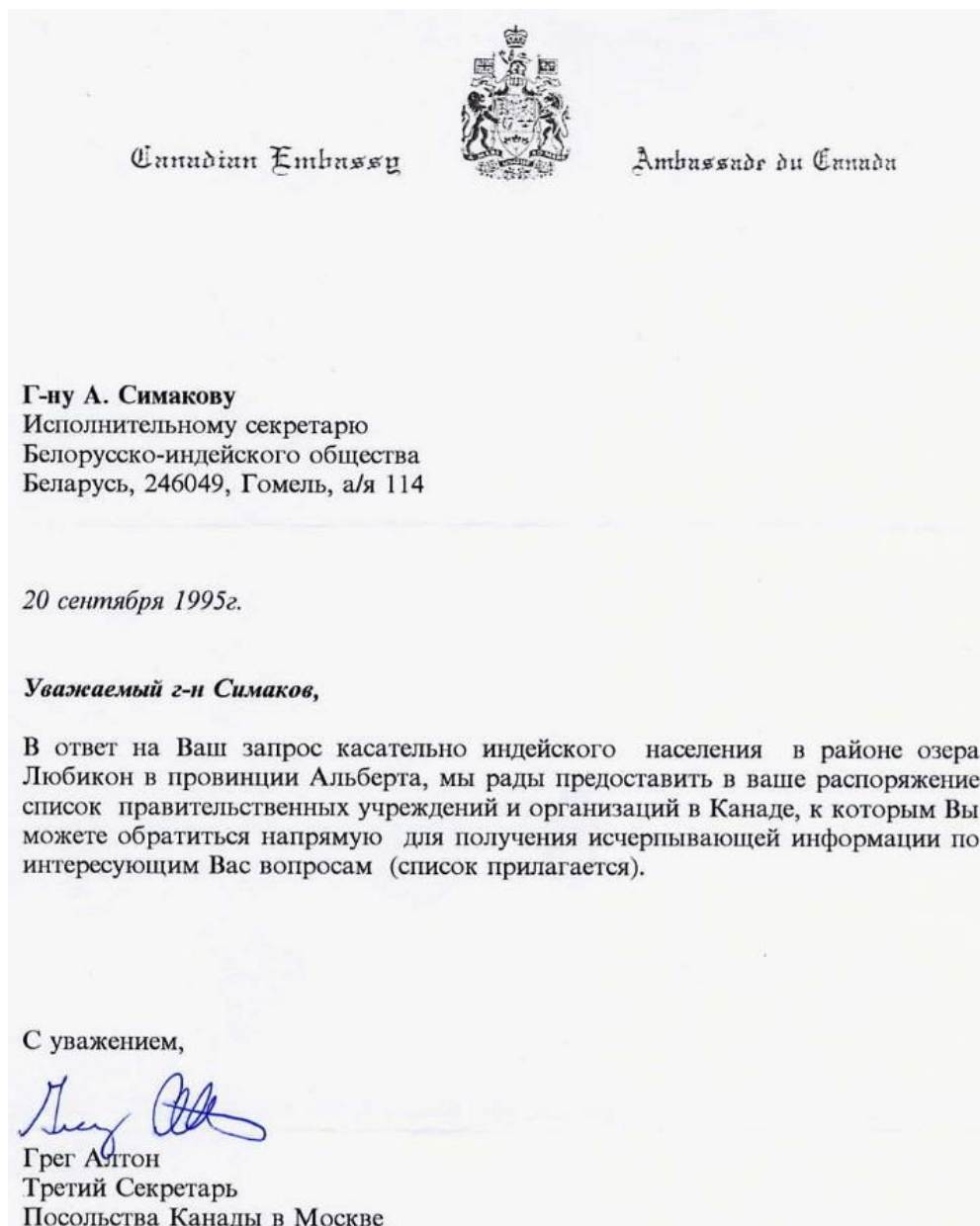
Урэшце рэшт удалося нам устанавіць кантакт са
са згаданым Талочкам. Ён атрымаў ^дан ліст, але - відаць - не
надта ведаў, як рэагаваць... У нас - бачыце - толькі лічаныя
адзінкі ўмеюць як-так пісаць па-руску, так, каб без кампраме-
туючых памылак /хутчэй зразумеюць па-беларуску/. Таму мы да-
зволілі сабе нараіць яму пісаць ^{да} Вас на польскай мове: Вы -
- на беларускай мове, ён - на польскай. Неяк зразумець адзін
аднаго, бо славянскія мовы гэта!

Чакайце пісьма ад Ежы Талочка. Ўбляў хутка
напісаць Вам.

З вітаннімі -

Q. Kobzi.

From Sokrat Janowicz (Janovič, Яновіч) "Niwa", tygodnik ZGBTSK 1888-01-18



From Greg Alton, Third Secretary, Embassy of Canada in Moscow (Грег Алтон, третий секретарь Посольства Канады в Москве) 1995-09-20

INDIAN & NORTHERN AFFAIRS CANADA

North Tower, Terrasses de la Chaudiere, 10 Wellington St.,
Hull PQ K1A 0H4
Communications Branch: 819/ 997-9885
Fax: 819/ 997-0268

ASSEMBLY OF FIRST NATIONS

55 Murray St., 5th Fl., Ottawa, ON K1N 5M3
Phone: 613/ 236-0673
Fax: 613/ 238-5780
National Chief: Ovide Mercredi

**CANADIAN ALLIANCE IN SOLIDARITY WITH THE NATIVE
PEOPLES**

39 Spadina Rd., PO Box 574, Stn P, Toronto, ON M5R 2S9
Phone: 416/ 972-1573
Fax: 416/ 972-6232
National Coordinator: Jay Mason
Office Manager: John Pheasant

FIRST NATIONS CONFEDERACY INC.

#203, 286 Smith St., Winnipeg, MB R3C 1K4
Phone: 204/ 944-8245
Fax: 204/ 943-1482

From Greg Alton, Embassy of Canada in Moscow (addresses of First Nations-related organizations) 1995-09-20

Mr. Ales Simako
Executive Secretary
Byelorussia- American Indian Society
P.O. Box 114
Gomel 246049 Byelorussia

Dear Mr. Simako:

I came across your name in a letter that was published in a American Indian newspaper. I am glad to hear about your Society and I've heard about one other up in St. Petersburg as well!

I am, of course, a American Indian. I live on the Lac du Flambeau reservation which is located near the top of the State of Wisconsin.

Our family has a unique and very colorful history! Just 60 meters from where I'm typing is the remains of my Great Grandfathers home which was occupied from about 1854 through 1900. Nearby there was a potato farm. But the best part, also, is the Spring ritual of making "Maple Syrup" I know of three Maple Syrup/Sugar camps in the near vicinity. One was used from probably 1854 through 1935. The land was harvested for timber during the 1900s and a new house was built in 1935/6 about 800 meters north and a new maple sugar camp was built nearby. I will be building a weatherproof building in the near future; but will still make maple syrup/sugar the way it was made as early as 200 years ago.

My Father, Alex M. Bobidosh was born in 1890 and lived for a short time at the house site nearby. He lived until he was 91 years old. I admire this man very much for he seen so many things in his lifetime; such as the passing of Horse and Buggy era; the emergence of the automotive, airplane and space ages! Just months before he passed on..he toured the Cape Kennedy Space Center and almost got to see the space shuttle take off. My Father was Chairman of our tribe for two different terms; the last term, in 1967, he met with President Eisenhower who vacationed in Minocqua (15 miles away) and invited him to Lac du Flambeau; where President Eisenhower was made an Honorary Chief. As my Father belonged to the Drum Society; he asked the Societies Elder to bestow a "given name" upon President Eisenhower: "Gi-Ni-Wi-Ji-Jig"

8 Mapt B 23 Mapt 1990 my Wife and I as part of a University of Wisconsin tour and 62 others visited Russia. We spent 3 days in Mockba; then boarded a Aeroflot flight to Tbilisi and spent three days there and another flight brought us northwards to St. Petersburg for another three days. We travelled overnight by train to Tallinn, Estonia to wrap up visit to Russia. We certainly enjoyed visiting Russia and hopefully within the future, perhaps between 1993 or 1994 we may make return trip to Russia!

I am a college student; but am taking an extended time-off from my studies. I need only 9 more class hours/credits to be eligible for graduation. I have a dual Major: My first is in Communications. But it's unofficial name is called Radio, Television and Film. We are taught all aspects of working in radio and television stations. My secondary major

The first letter from Alvin Bobidosh (Chippewa, Lac du Flambeau Reservation), no date, postmark 1995-06-17 Woodruff, WI p. 1 of 2

is in European History and I have taken many classes learning about Russian History and culture.

Our Town, I should also mention, is an old town dating back to the mid 1800's. The original Village was located 5 miles north of the present town. The town became the center of business during the logging hey-day. But long after the decline of the logging camps; our town prospered through the many resort industries and business was active enough to keep a Post Office, Ice Cream parlor, a telephone office, a Hotel/Supper club and two grocery stores and two gasoline stations in business in operation well up into the mid-1960's. The resort industries run by the "Mothers and Fathers" or Ma & Pa began to decline as the Ma & Pa generation reached retirement ages. Another factor was the building of many permanent and vacation homes which boosted the property tax rate beyond the point that the Ma & Pa resorts could handle! With desirable property taxes running as high as \$300 per lakefront foot; it was more advantageous to subdivide a tract of land than to sell it as a resort. Our family was fortunate enough to have a lot of lake frontage on one of the high valued lakes. Around me are 19 homes, with values from \$80,000 to 325,000.00 and only six are permanent residences!

С Менем Тривожом (Best Regards)

Alvin J. Bobidosh

ALVIN J. Bobidosh

2355 Bobidosh Point Lane

Lac du Flambeau WI 54538, USA

BEN NIGHTHORSE CAMPBELL
COLORADO

United States Senate

WASHINGTON, DC 20510-0605

May 14, 1995

Ales Simakou
Executive Secretary
Belarusian-American Indian Society
P.O. Box 114
Gomel 246049
Belarus

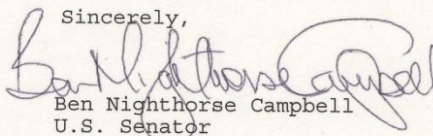
Dear Mr. Simakou:

Thank you for your letter of April 30th. Your group certainly has a worthwhile goal; it is only through cooperation with others that we can achieve a true understanding that permits us to live peacefully together on the planet we all share.

It is not possible for me to travel to Belarus any time in the foreseeable future, as my schedule is quite full. However, I do appreciate the invitation.

My best wishes to you and the other members of your group.

Sincerely,


Ben Nighthorse Campbell
U.S. Senator

BNC:rb

1129 PENNSYLVANIA STREET
DENVER, CO 80203
303/866-1900

19 OLD TOWN SQUARE
SUITE 238, #33
FT. COLLINS, CO 80524
303/224-1909

300 MAIN STREET
SUITE 308
GRAND JUNCTION, CO 81501
303/241-6631

105 E. VERMILIO
SUITE 600
COLORADO SPRINGS, CO 80903
719/636-9092

720 N. MAIN STREET
SUITE 402
PUEBLO, CO 81003
719/542-6987

PRINTED ON RECYCLED PAPER

From Ben Nighthorse Campbell (Northern Cheyenne), Senator (Colorado), U.S. Congress
1995-05-14

June 29, 1989

Dear Ales Simakou

Hi, I'm Albert Cromwell, a 21 year old full blooded White Mountain Apache Indian from the White Mountain Apache Indian Reservation located in eastern Arizona. I am writing (or typing, I should say) in response to your letter to the Fort Apache Scout. Don't worry, I'm an employee here at the Scout office.

I was surprised to read in your letter that there were some small members of Byelorussian group in Russia! Here I thought most of the Native people (Americans) lived in the Western Hemisphere. What I also was surprised at was how your small group was named as American Indian Society. Do you have any types of people that have different feelings towards you, because you have the word "American" in front of Indian Society? What did you mean when you wrote (quote) "ideology of united indigenous tribalism?" (unquote). I only could think of your people having their own government for your tribal members.

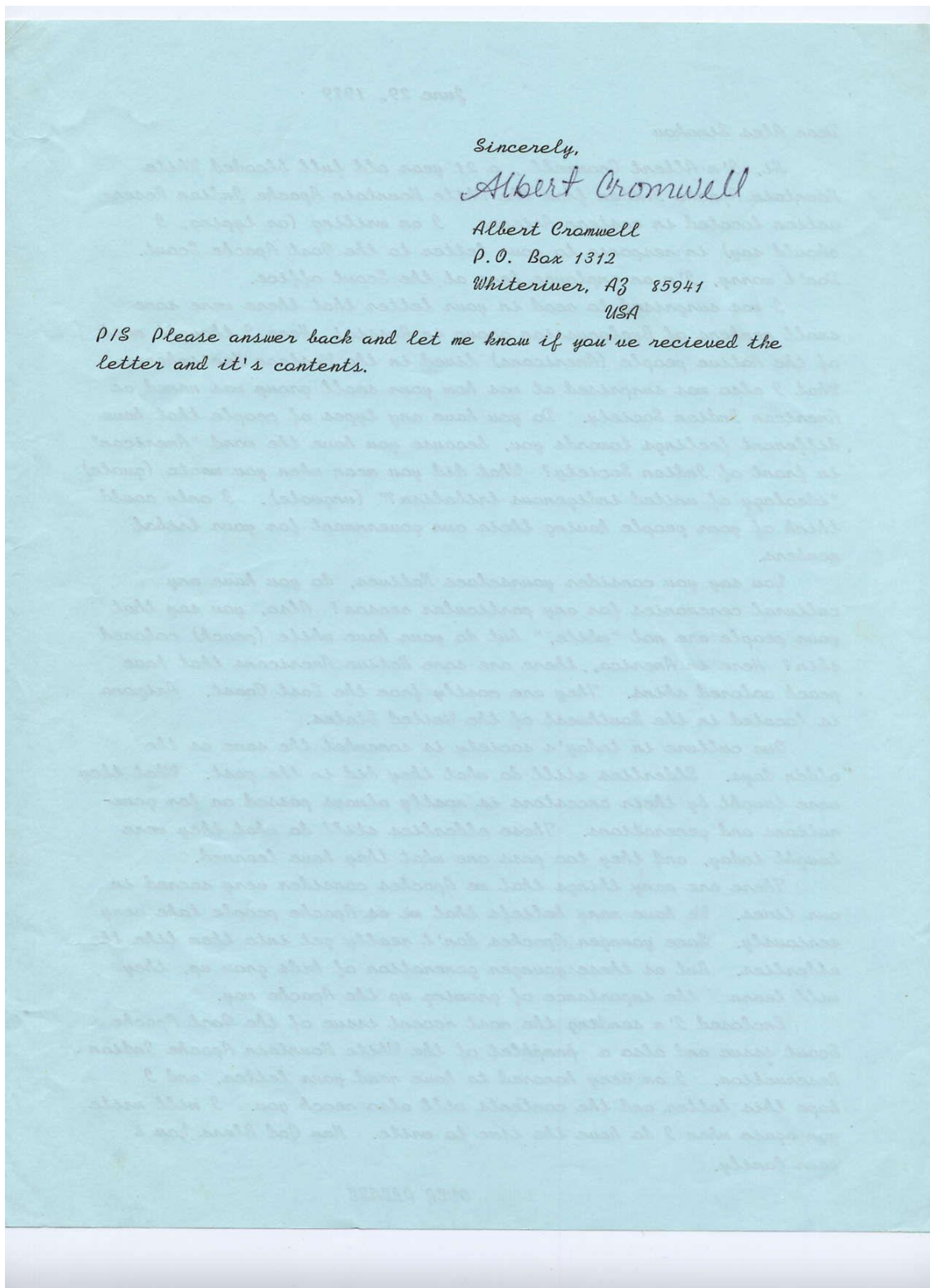
You say you consider yourselves Natives, do you have any cultural ceremonies for any particular reason? Also, you say that your people are not "white," but do you have white (peach) colored skin? Here in America, there are some Native Americans that have peach colored skins. They are mostly from the East Coast. Arizona is located in the Southwest of the United States.

Our culture in today's society is somewhat the same as the olden days. Elderlies still do what they did in the past. What they were taught by their ancestors is mostly always passed on for generations and generations. These elderlies still do what they were taught today, and they too pass on what they have learned.

There are many things that we Apaches consider very sacred in our lives. We have many beliefs that we as Apache people take very seriously. Some younger Apaches don't really get into them like the elderlies. But as these younger generation of kids grow up, they will learn the importance of growing up the Apache way.

Enclosed I'm sending the most recent issue of the Fort Apache Scout issue and also a pamphlet of the White Mountain Apache Indian Reservation. I am very honored to have read your letter, and I hope this letter and the contents will also reach you. I will write you again when I do have the time to write. May God Bless You & your family.

OVER PLEASE



From Albert Cromwell (Fort Apache Reservation) 1989-06-29 p. 2 of 2

Gerald P. Fogarty, S.J.
Department of Religious Studies
Cocke Hall
University of Virginia
Charlottesville, VA 22903
USA

May 17, 1993

Reverend Father:

I was very pleased to receive your letter of July 16, 1992 and the printout from your Archives. Thank you very much. It is exciting to contact the Maryland Fathers! We remember Fr. Dzierzynski and are keenly interested in any "Indian" relations of his group. We need also some additional information on the general history of the Province.

I have made several attempts to obtain The John Carroll Papers edited by Th. O. Hanley. You know there is certain disintegration in the former SU; our inter-librarian loans are limited. It is difficult to reach

We are of course interested to receive all the pages on Fathers Maleve and Henry.

By the way, I was not able to verify the following fact. St. Zalpeki writes D. Gallitzin (Fr. A. Smith) came to America after taking lessons in the Polotsk Province S.J.

Again thanks and I expect your response in the near future.
Sincerely,

 Ales Simakou
Byelorussian-American Indian Society
P.O. Box 114
Gomel 246049
Belarus

To Fr. Gerald P. Fogarty, SJ, Department of Religious Studies, University of Virginia
1993-05-17

Raymond Gawronski, S.J.
Marquette University
Jesuit Community
P.O. Box 1881
Milwaukee, WI 53201-1881
USA

January 4, 1997

Dear Mr. Gawronski:

Fr. Chevedden has sent us your address.
We have a group interesting in the history of the Jesuit Society in
general and Belarusian Jesuits in particular.
We need some your autobiographical data; if Fr. Chevedden's information
is exact (I mean your Belarusian descent), please tell a little about
yourself.
We also trace contacts between Belarusian-borns and Indians. Do you
have any recollections regarding the Native Americans?
We would be happy to help you on any matters connected with
Belarus.
Best wishes.
Sincerely,

Ales Simakou
Executive Secretary

To Fr. Raymond Gawronski, SJ 1997-01-04

Marquette Univ. Jesuit Residence
1404 W. Wisconsin Ave.
Milwaukee, Wisconsin 53233-2248
November 13, 1997

Mr. Ales Simakou
Belarusian-American Indian Society
P.O. Box 114
Gomel 246049
Belarus

Dear Mr. Simakou:

This is in reply to your letter of January 4, 1997. I am sorry it has taken me so long to answer, but I am on an academic leave from the university this year.

Fr. Chevedden correctly told you that I had Byelorussian ancestry, and relatives. My mother's parents were both born in the area around Szczucin, in the Grodnenskaya Oblast. My grandmother's family name was Sienko, and they were originally of the Eastern Christian Church, and so considered themselves Byelorussian. My grandfather's people were originally Lithuanian, and being Roman Catholic, considered themselves Poles.

My mother was raised in that area between the Wars, and so her schooling was primarily in Polish, until 1939, when it was in Russian. In the village from which she came, Byelorussian is the common language, though as my mother married a man of Polish ancestry, we spoke Polish at home and I never really learned Byelorussian, although I can understand it. I have visited there many times and have greatly loved the Byelorussian country and people.

As to American Indians - that is an interesting question. My mother had a strong affinity for American Indians. Once, visiting a reservation in the Pacific Northwest, the people seemed to think she was one of them! I myself have had some experience working on a reservation in the state of Oregon among the Cayuse/ Umatilla/ Walla Walla tribes.

I wish you well in your research and once again apologize for the long delay. Please let me know if there is any other way I can be of help to you.

Sincerely yours,
Fr. Raymond Gawronski S.J.

RAYMOND GAWRONSKI

From Fr. Raymond Gawronski, SJ 1997-11-13



SCHOOL OF AMERICAN AND INTERNATIONAL STUDIES

505 Ramapo Valley Road, Mahwah, NJ 07430-1680

Phone (201) 684-7406 Fax (201) 684-7973

www.ramapo.edu

October 17, 2005

Ales Simakou
Belarusian-American Indian Society
P.O. Box 114, Gomel 246049, Belarus

Dear Ales Simakou,

Enclosed is my 1977 unpublished article on Nicholas Russel. The article has not been copyrighted, and you have my permission to translate, cite or otherwise use this work.

My best to you and your colleagues.

Sincerely yours,

Professor Ronald Hayashida
Political Science chair
Ramapo College of New Jersey
505 Ramapo Valley Road
Maheah, New Jersey 07430

New Jersey's Public Liberal Arts College

From Ronald Hayashida, Political Science chair, School of American and International Studies, Ramapo College of New Jersey 2005-10-17

**IROQUOIS INDIAN MUSEUM**

P.O. Box 158, Schoharie, New York 12157
518-295-8553 or 234-8319

September 26, 1991

Mr. Ales Simakou
Byelorussian-American Indian Society
19-78, 60 god SSSR Str.
Gomel 246049
Byelorussia, USSR

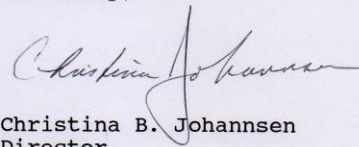
Dear Mr. Simakou,

Thank you for your letter of June 2, 1991 requesting information about Byelorussian/Iroquois contacts. I was unaware of such contact. I will show your letter to our research associate, but meanwhile you may wish to contact Ron LaFrance at the American Indian Program at Cornell University. His address is: Cornell American Indian Program, 400 Caldwell Hall, Cornell University, Ithaca, NY 14853.

I am also enclosing a list of Iroquois museums and centers as well as information about our Museum.

I look forward to our continued correspondence.

Sincerely,



Christina B. Johannsen
Director

From Christina B. Johannsen, Director, Iroquois Indian Museum (Schoharie, NY) 1991-09-26



IROQUOIS INDIAN MUSEUM

P.O. Box 158, Schoharie, New York 12157
518-295-8553 or 234-8319

December 5, 1991

Ales Simakou
Byelorussian-American Indian Society
P.O. Box 114
Gomel 246049
Byelorussia, USSR

Dear Mr. Simakou,

On November 16, 1991, we had a Tobacco Burning and Thanksgiving Address to commemorate the building of our new Museum. It is now cold and snow has fallen, but they continue to build. We expect to be in our new facility by February. At the present time we have 4 employees - a curator, nature park manager, office manager, and myself. By April we will have at least 3 new staff members - an assistant director, museum educator, and a director of public programs. At the present time we do not have an Iroquois on staff, but we have in the past. This spring I expect we will again have Iroquois on staff. Our Museum is not near Iroquois communities, therefore, the person has to be willing to move to our area. Many Iroquois visit our Museum or come to perform and demonstrate their art form. I hope that someday soon we will have many on our staff.

What is the name of the Oneida family you think are related to Zbigniew Brzezinski? You did not give their name in your letter. You might want to write to Dr. Jack Campisi, R.D. 2 Box 492, Red Hook, NY 12571. He has written a book entitled, "Oneida Indian Experience".

Nice to hear from you.

Sincerely,



Christina B. Johannsen
Director

From Christina B. Johannsen, Director, Iroquois Indian Museum 1991-10-05

Fr. Antonio Lopes, S.J.
Colégio São de Brito
Estrada da Torre, 26
Lisboa, Portugal

February 29, 1992
Gomel

Reverend Father:

We have received your address from the Society of Jesus, Salvador, BA, Brazil. Rev. João Pedro Cornado, S.J., recommends to write to you.

I am interested in Fr. Anselmo Eckart. It is my understanding that he was a very distinguished person and talented author. He belongs to the history of Byelorussia too (he died here in 1809).

The BAIS Commission on the history of Byelorussian Jesuits was founded in 1989. I am writing a monograph on Byelorussian-American Indian contacts and I need some more information on Fr. Eckart's work among the Indians.

It is difficult to find out and obtain new publications/translations or reprints; we have only some Polish references and Fr. Eckart's Memórias (the Braga-São Paulo edition). Which his works do you have? We are especially interested in the article "Nachrichten von den Sprachen in Brasilien" (Journal de Murr, Nuremberg, v. 6, pp. 193 (195?) - 213; in German?).

We will highly appreciate your information (bio-bibliographic) aid.

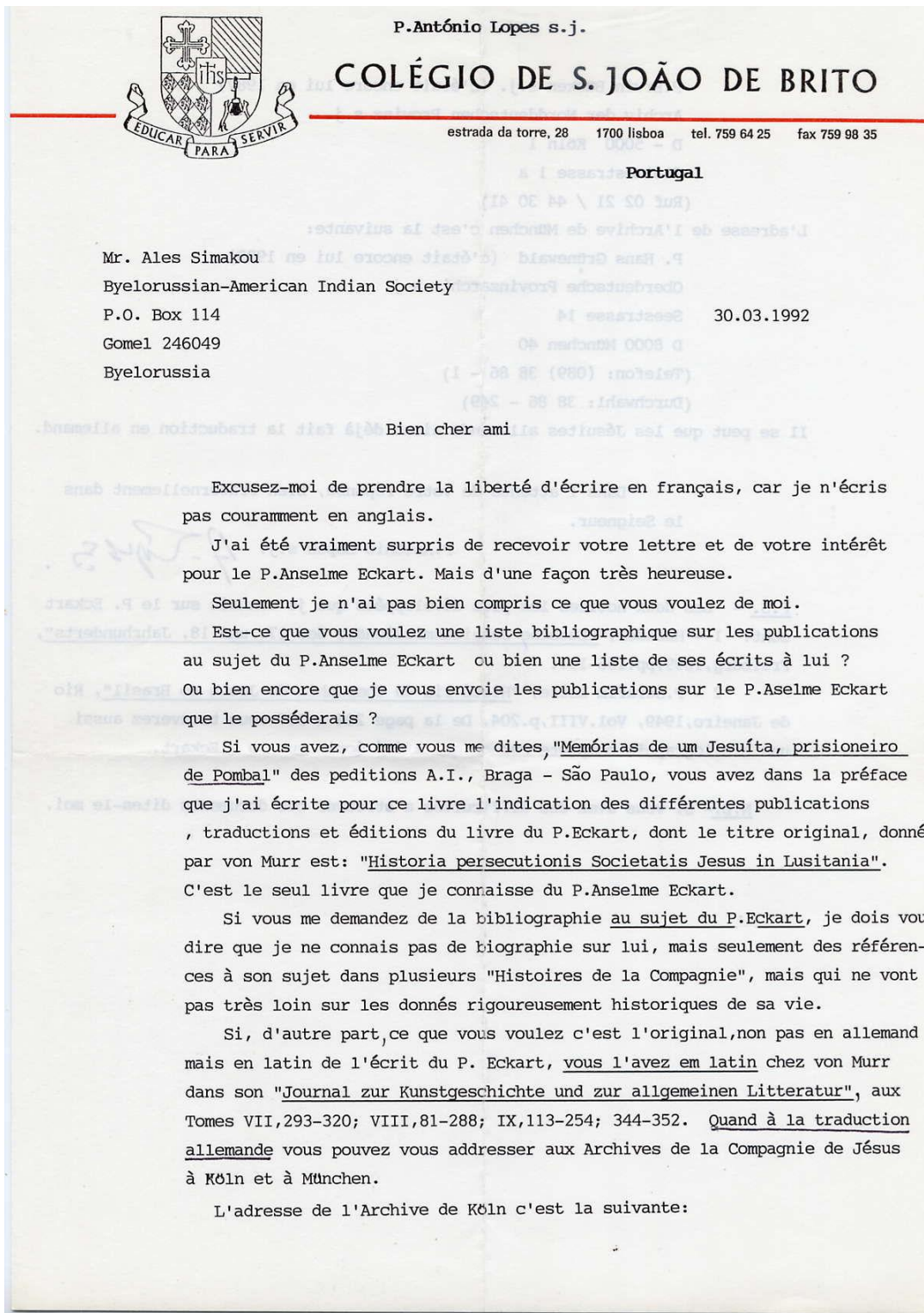
I am looking forward to hearing from you soon.

Sincerely yours,

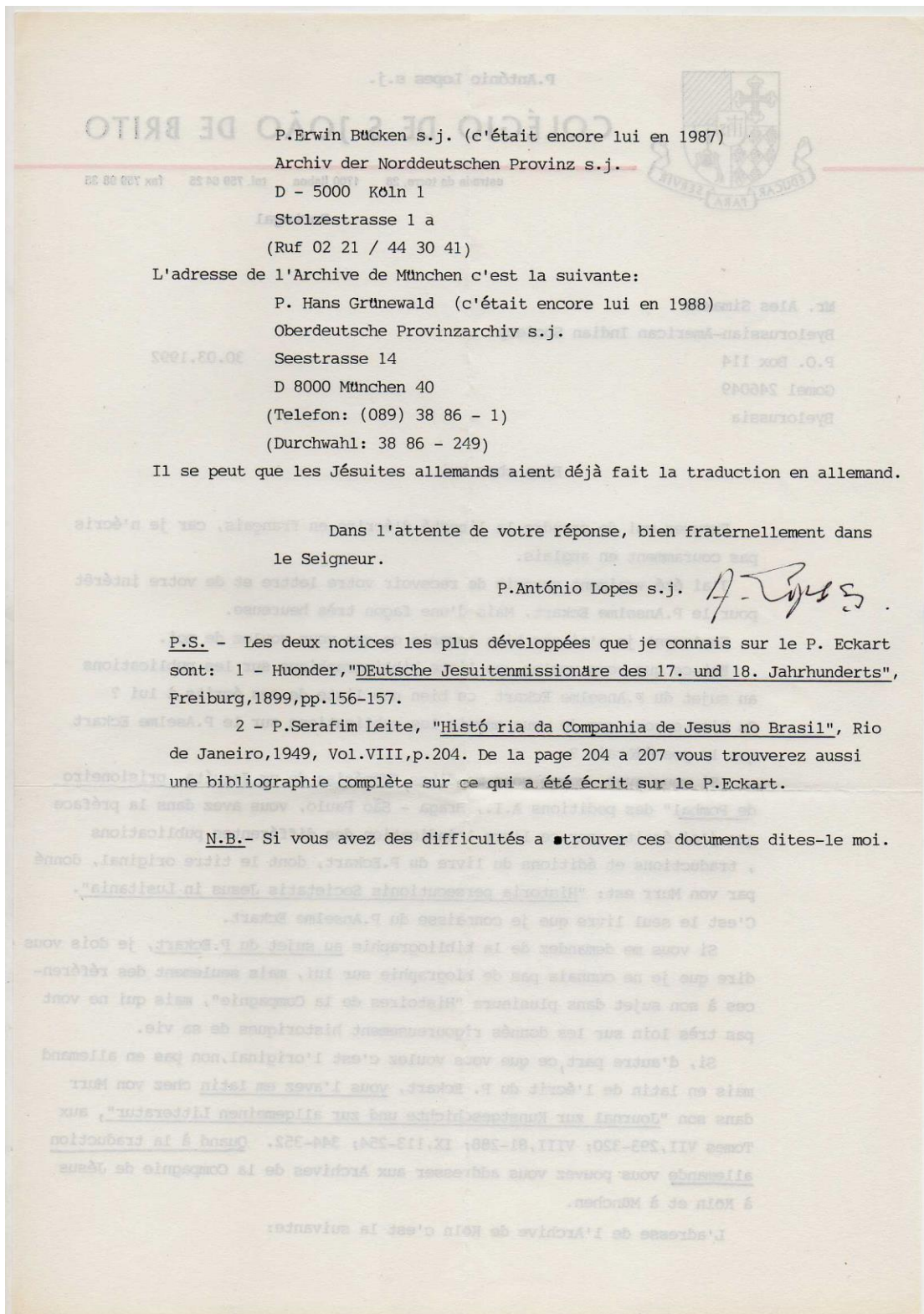


(Mr.) Ales Simakou
Byelorussian-American Indian Society
P.O. Box 114
Gomel 246049
Byelorussia

To Fr. António Lopes, SJ, Colégio de S. João de Brito 1992-02-29



From António Lopes, SJ 1992-03-30 p. 1 of 2



From Antonio Lopes, SJ 1992-03-30 p. 2 of 2

Dr. Spero Manson, Director
The National Center for
American Indian and Alaska Native
Mental Health Research
Department of Psychiatry
School of Medicine
University of Colorado
C-249-4000 E. Ninth Avenue
Denver, CO 80262

November 2, 1991
Gomel

Dear Dr. Manson:

Our Health Service is a small research group dedicated to use and disseminate Native American traditional medicine and encourage Byelorussian medical workers to study the experience of Indian Health Services and other American developments in the field of medicine.

Psychiatry is one of the main areas of interest in the time of perestroika and our Chernobyl disaster.

We need an update on your Center.

Please write back and we will send you some specific questions in our next letter.

We wrote to the National Indian Health Board, Denver (1602 S. Parker Rd., Suite 200) last and again this year. Have this organization removed?

Thank you.

With best regards,

 (Mr.) Ales Simakou
Health Service
Byelorussian-American Indian Society
P.O. Box 114
Gomel 246049
Byelorussia, USSR

To Spero M. Manson, National Center for American Indian and Alaska Native Mental Health, Department of Psychiatry, School of Medicine, University of Colorado 1991-11-02

 University of Colorado Health Sciences Center

Department of Psychiatry
National Center for American Indian and Alaska Native Mental Health Research

Campus Box C249-17
4200 East Ninth Avenue
Denver, Colorado 80262
(303) 270-4600

University Hospitals
School of Medicine

School of Nursing
School of Dentistry

December 12, 1991

Mr. Ales Simakou
Health Service
Byelorussian-American Indian Society
P.O. Box 114
Jomel 24609 Byelorussia USSR

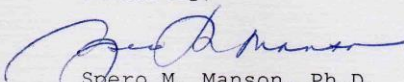
Dear Mr. Simakou:

Thank you for your letter dated November 2, 1991, and inquiry with respect to our program and ongoing research activities. Pursuant to your request, I have enclosed the following materials: 1) a brief summary of our recently completed as well as ongoing research activities; 2) a complimentary copy of our scientific journal American Indian and Alaska Native Mental Health Research; 3) a number of re-/preprints of articles that describe some of the results of the aforementioned research; and 4) a government report entitled Indian Adolescent Mental Health that we prepared for our U.S. Congress. We are keenly interested in learning more about your organization and its current efforts. The opportunity to share mutual findings and concerns is of great importance to us.

In regard to your question about the status of the National Indian Health Board, it is my understanding that this organization recently dissolved and has yet to reconstitute itself in any meaningful fashion. In the absence of such an entity, I suggest that you continue your discussions and correspondence with Dr. Scott Nelson, Chief, Mental Health Programs Branch, Indian Health Service, 2401 12th St. NW, Albuquerque, NM, 87102, USA.

I look forward to hearing from you in the near future.

Sincerely,


Spero M. Manson, Ph.D.
Professor and Director

/jp

encl.

cc: Dr. Scott Nelson

The University of Colorado is an equal opportunity / affirmative action employer

From Spero M. Manson (Pembina Chippewa), National Center for American Indian and Alaska Native Mental Health 1992-12-12

UNIVERSIDAD DE MAGALLANES
INSTITUTO DE LA PATAGONIA

Punta Arenas, 28 de marzo de 1996

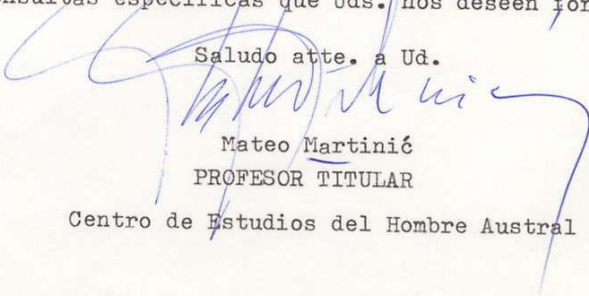
Mr.
Ales Simakou
Executive Secretary
Belarusian-American Indian Society
P.O. Box 114
Gomel 246049
BELARUS

Estimado señor Simakou:

Ha llegado a mis manos la comunicación que con fecha 2 de febrero pasado Ud. enviara a nuestra Universidad consultando acerca de material informativo sobre indígenas contemporáneos de la Tierra del Fuego.

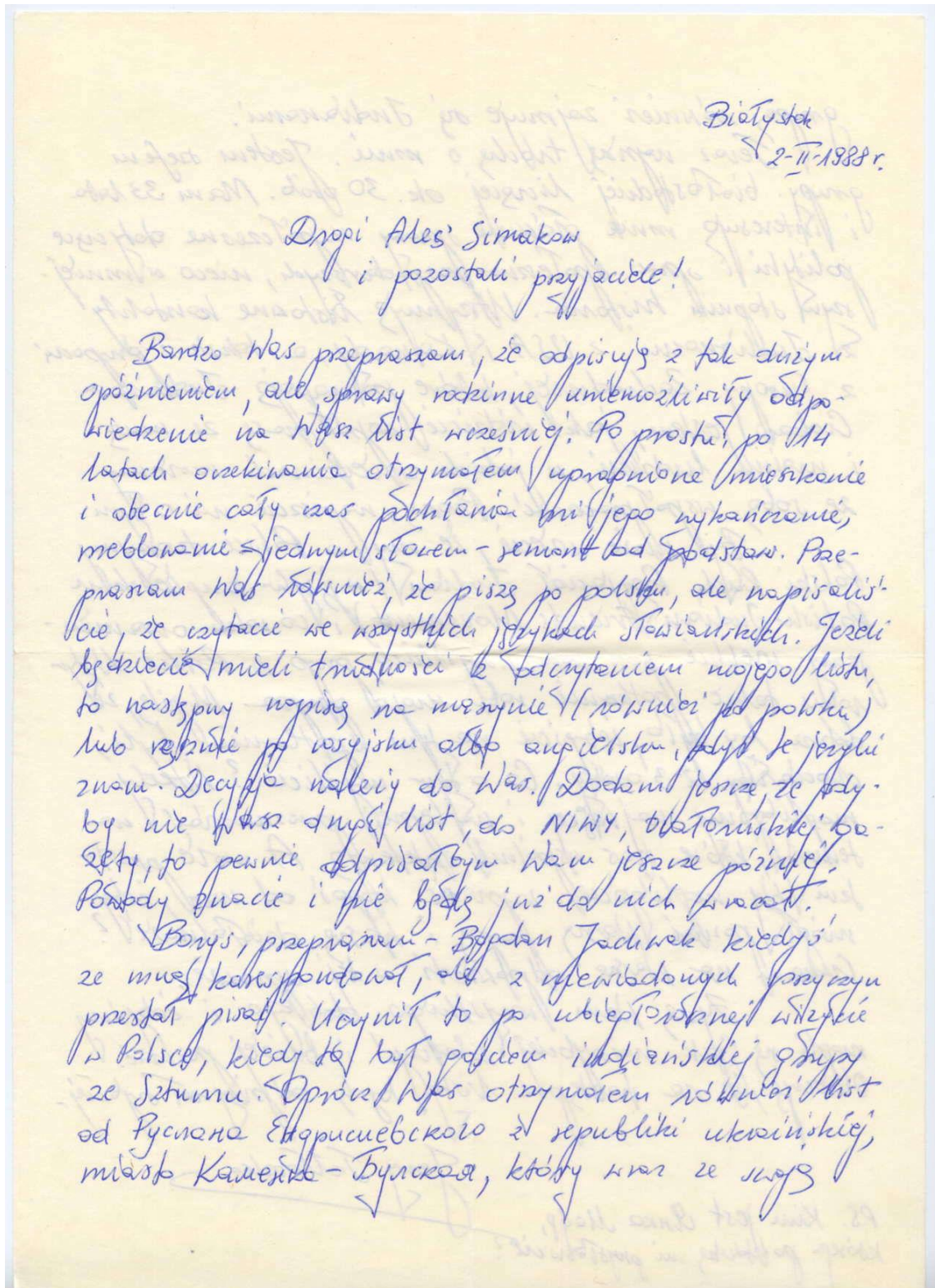
Sobre este particular debo informar a Ud. que las etnias indígenas fueguinas están virtualmente extinguidas, superviviendo actualmente no más de una veintena de aborígenes yámana o yaganes (sur de Tierra del Fuego) y otro tanto de los kawéskar o alakaluf (canales patagónicos), ambos grupos muy mestizados. En cambio disponemos de información histórica que con agrado podríamos suministrar contestando las consultas específicas que Uds. nos deseen formular.

Saludo atte. a Ud.



Mateo Martinić
PROFESOR TITULAR

Centro de Estudios del Hombre Austral



From Jerzy Tołłoczko (Białystok) 1988-02-02 p. 1 of 2

grupa również zajmuje się Indianami.
 Teraz wypiszę trochę o mnie. Jestem szefem
 grupy bielskiej miejsc ok. 30 osób. Mam 33 lata
 i interesuję mnie głównie sprawy historyczne dotyczące
 polityki i spraw społeczno-politycznych, nieco o innych.
 Ogólnie stopniowo historia. Wkręcamy różne kontakty
 z Indianami z USA i Kanady, a także z Europejczykami
 z Europy Zachodniej, które pomagają Indianom.
 Ciekaw jestem, jak widzący wojnę z nami
 i innymi ludźmi, w jakich okolicznościach możemy
 ze sobą współpracować. Proszę, napiszcie mi o tym.
 Byłoby miło wiedzieć, że my w Polsce tworzymy
 Polski Ruch Przyjaciół Indian (w języku angielskim
 Polish-Indian Friends Movement), co woli organizu-
 jemy wielkie powstania historyczne grup w Polsce. W tym
 roku takie spotkanie robimy moja grupa. Myślę, że
 dobre by było, żebyście na tym spotkaniu byli,
 chociażby 2-3 osoby. Co o tym myślicie? Wtedy
 możemy być najlepszą i najlepszą rozmówcą i na-
 temat, które nas wspólnie interesują. A może prost-
 niej możemy napisać, czy nie lepiej od nas, żeby
 mogli pomóc nam grupę i naszą działalność?
 Ciekawość nas w tym kierunku w tej sprawie.
 Życzę nam miłego spotkania i żebyśmy
 mogli się jak najwyżej zobaczyć i bliżej poznać.
 Odczuwam, że nie ma czasu, żeby być od siebie dalej.
 Jerzy Tolloczko

P.S. Kim jest Anka Mażur,
 której po prostu mi przyświadcza?

From Jerzy Tolloczko (Białystok) 1988-02-02 p. 2 of 2

College of Education
Language, Reading and Culture

THE UNIVERSITY OF
ARIZONA
TUCSON ARIZONA

Tucson, Arizona 85721
(602) 621-1311
FAX (602) 621-1853

Mr. Ales Simakou
Executive Secretary
Byelorussian - American Indian Society
P.O. Box 114
Gomel 246049
Belarus

May 27, 1994

Dear Mr. Simakou:

Thank you for your letter. I am sorry that I was not able to answer your request sooner.

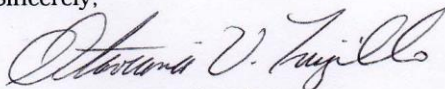
Currently, I am involved with compiling a Yaqui bibliography. I will forward you a copy once it is completed. Enclosed I have included some Yaqui articles that might be of interest to you.

There is a book on the life of Emilio Kosterlitzky by Cornelius C. Smith Jr., published in 1970 by the Arthur H. Clark Company, Glendale, California (ISBN 0-87062-074-6). I taught a class last semester on Yaqui Issues on Language and Literacy and provided a reading list. One student learned that Emilio Kosterlitzky was quite harsh with the Yaqui during the historical period of Porfirio Diaz. She had not read the dark side of the military campaign of the Mexican Government, this was new to her and exclaimed the importance of knowing both sides of the conflict, especially because her family is related to Kosterlitzky.

Something that might be of interest to you is a project that provides an opportunity for me to take eight Yaqui high school students to Almaty, Kazakhstan this July. The group from Almaty will visit the Yaqui reservation sometime in September. Our contact in Kazakhstan is Dariga Kazbekova, University of World Languages, fax (3272) 67-44-73. We are looking forward to this international exchange.

Please stay in touch, I am very interested in sharing information on Yaqui history, language and culture with your organization.

Sincerely,



Octaviana V. Trujillo, Ph.D.
Assistant Professor

From Octaviana V. Trujillo (Yaqui), College of Education, Language, Reading and Culture, University of Arizona 1994-05-27

Dr. Herbert Zim
88835 Old Highway
Tavernier, FL 33070
USA

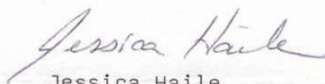
December 16, 1991

Ales Simakou
Byelorussian-American Indian Society
P.O. Box 114
Gomel 246049
Byelorussia

Dear Mr. Simakou:

Your letter of August 27 to Western Publishing Co. Inc. was lost in the publisher's files for a while before it ended up recently on the desk of Dr. Zim, former husband of Sonia Bleeker. If you would still like some information on Sonia Bleeker, Herbert Zim, or the books of either of them, please write directly to Dr. Zim at the above address. In your letter, please clarify what information it is that you would like; your letter of August 27 was a bit confusing.

Sincerely,



Jessica Haile
Personal Assistant

From Jessica Haile, Personal Assistant [to Dr. Herbert Zim] 1991-12-16

Dr. Herbert Zim
88833 Old Highway
Tavernier, FL 33070

January 18, 1991 [1992]
Gomel

Dear Dr. Zim:

I just received your Personal Assistant's kind letter of December 17, 1991. I was surprised and very much pleased to know that you still live in Tavernier, Florida.

Please excuse me for the confusing contents of my letter to Western Publishing Co., Inc. The reason is lack of information and my hesitation to write at "Box 34, Tavernier, Fla."; I believed the address was old.

We found the greatest Byelorussian-born Indianist/popularizer on April 18, 1986 (Contemporary Authors, 4, 1963, p. 272) (the State Library of the BSSR (now the Republic of Byelorussia) in Minsk). I tried to collect all information available in the USSR, but I had no success in Byelorussia, Moscow, Leningrad, Vilnius etc. (there are three copies of Sonia Bleeker's books (on the Aztecs and one of the African series) in Moscow). However, I have written an article for the Byelorussian magazine Byarozka (1989, No. 6; I will send you a copy).

We are interested in any materials about Sonia Bleeker! We will highly appreciate your personal recollections about Mrs. Zim, her work, your trips (including Russia) and meetings with Indians in the Americas. Of course, one of the most exciting topics is her "Russian" (Byelorussian) life.

We need the complete bio-bibliography of Sonia Bleeker and copies of her publications... We would be happy to receive some of the materials which you have and can send.

We are also very much interested in your work. We would like to write about you and your books. Our people must know your writings, too.

I am writing a monograph on Byelorussian-American Indian contacts and interested in more information for its chapter on contacts from 1945 to 1975. We also intend to translate some books by Sonia Bleeker (first of all on the Apache (my favourite region is the Southwest too), Sioux, Chippewa and Iroquois).

In closing, best wishes to you and Ms. Haile. Please send our best regards to your relatives. We love the Zims! You are a wonderful family. We will be happy to correspond with you.

I am looking forward to hearing from you soon.
Sincerely yours,

 Ales Simakou
Byelorussian-American Indian Society
P.O. Box 114
Gomel 246049
Byelorussia

To Dr. Herbert Zim 1992-01-18 (erroneously 1991)

April 22, 1992

Ales Simakou
Byelorussian-American Indian Society
P.O. Box 114
Gomel 246049
Byelorussia

Dear Ales Simakou;

My apologies for not responding to your letters of January 18 and March 21 sooner. Dr. Zim has been in ailing health and has not had the time or energy to sort through the growing pile of correspondence on his desk. He therefore asked me to respond to your queries on Dr. Sonia Bleeker.

Let me say that Dr. Zim was thrilled and heartened by the interest Dr. Bleeker's material is receiving. It is good to know that work such as hers continues to live.

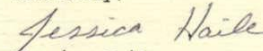
Dr. Zim's and Dr. Bleeker's material is now mainly in repositories, although there is still a bit at Dr. Zim's office. I am currently in the process of updating the lists of material in each repository, and expect to have a complete list within a few months. I will forward this on to you, but in the meantime, I am sending you what lists I have of Dr. Bleeker's material, although these lists are quite dated. Her material is mainly in the de Grummond Collection at the University of Southern Mississippi, and the Kerlan Collection at the University of Minnesota. I have enclosed lists of the material at each repository, as well as the most current addresses I have for each.

I am also enclosing a couple of pamphlets that came out on Dr. Bleeker through William Morrow, her publishing company, as well as her obituary in *The Miami Herald* of 1971. I hope that this material will give you a bit more insight into her work and person.

I am not sure at this time whether Dr. Zim has any extra copies of Dr. Bleeker's books, but once a current catalogue of her material is compiled, I will have a clearer picture. Dr. Bleeker has been dead for over twenty years, but Dr. Zim promises to look through the material he has of hers to see what he can get to you, especially in regard to biographical information.

Meanwhile, if you have other specific questions, please write again with the details, and Dr. Zim will try to follow up with his own records or records in Dr. Bleeker's family -- her brothers and sisters are still alive. On behalf of Dr. Zim, I thank you for writing.

Sincerely,


Jessica Haile
Assistant to Dr. Zim

enclosures

TAVERNIER, FLORIDA 33070

88835 OLD HIGHWAY

Zim

From Jessica Haile, Assistant to Dr. Zim 1992-04-22

Dr. Herbert S. Zim
88835 Old Highway
Tavernier, FL 33070

May 17, 1992
Gomel

Dear Dr. Zim:

I was concerned about my letters and your answer, but Ms. Haile's kind letter of April 22 arrived recently. I am very glad and grateful.

But we were grieved to know how our dear Sonia Bleeker was dying. That terrible cancer... Since 1958?! That obituary in the Miami Herald...

By the way, when I looked for her obituary in Publisher's Weekly, Dec. 20, 1971, I found other December issues at all libraries (maybe several issues were in so called Spetskhran (special repository))

I know nothing about Sonia Bleeker's survivors, her brothers and sisters. Now I believe that was a big family and some of them were born in the United States. Who are they? Dr. and Mrs. Zim's sons were teachers in Texas and California. What/where do they do at present? Can we contact them?

The names of parents and native village seems to be inaccurate in Contemporary Authors ("Ivan and Yeddia Bleeker" (Is another (mother's?) name unknown); "Starcheviche, White Russia"). Have you other (more correct) variants?

With regard to religion, what was the reason of joining the Friends? It is a very interesting faith; I wonder why the Society of Friends has not Brothers and sisters here.

I have 4 translations of Dr. Bleeker's books on Indians (and some on other topics) in my card index. There are: De Indianen (Antwerpen), Apacherna-jägare och plundrare, FIB's: gyllena pyssellök om Indianer, Irokeserna, lång-husens folk (Stockholm). I have looked through almost all volumes of Index Translationum from 1948 to 1978 (in Moscow). I have not found any German or Italian translations (mentioned in the Miami Herald obituary).

I know that you are unwell now, but if you will feel better, please help us to find out some points.

We wish you good health.

Thank you for all!

Sincerely yours,

 Ales Simakou
P.O. Box 114, Gomel 246049, Belarus

P.S. We have no Sonia Bleeker's photos. I saw her in Books Are by People only.

13. IX. 87

паняўдзельні

Дарані Аляксандр!

Адкажваю на Вашых два лісты - ад 7 і 9.9. Бюлетні Вашы з цікавасцю чытаю.

Раз Вашымі дасягненнямі. Забудзьце пра "рознасць статусу" і "ведомых людзей" раз і кажацеся. Такі словы не спрыяе кар'янерным навуковым адносінам.

На адказ Канюскага і Малешкі я ўжо адрадаваў, паследуючы ўсім яным адзім ліст. Абвінавачваю іх таксама і ў тым, што яны не могуць, сапраўды, асцябальваць нашы заваёвы.

Беларускі пераклад "Хронікі Бельскага" можа быць у Валянціна Чамароўскага* з Ін-ту бел. літаратуры АН БССР. А можа і не быць. Накопці "апакуштва" Ваше граў я кават не ведаю, хто б мог замесці з тых, хто змяўка выбухае інтэлектуальна.

Такую ж я такіх не ведаю.

Цісну руку Ваш В.Г.

* лепшая палеаграфіка ў Беларусі, іграй, ці не адзіна. В.Г.

Уважаемый Алесь Симоков!

Я думаю, что Вам надо связаться с приемным сыном Бонч-Бруевича Владимиром Владимировичем, проживающем в Москве по улице Симаха, Дом 5, кв. 2. Я видел у него огромный архив. Кроме того много материалов Бонч-Бруевича есть в литературном музее.

Наш музей интервюют слеза "сучення пераклады Голынского". Вы вместе с виду Александра Голынского врача, друга Герцена, бывавшего в Америке и написавшего о ней? Мы бы были Вам благодарны за эти данные.

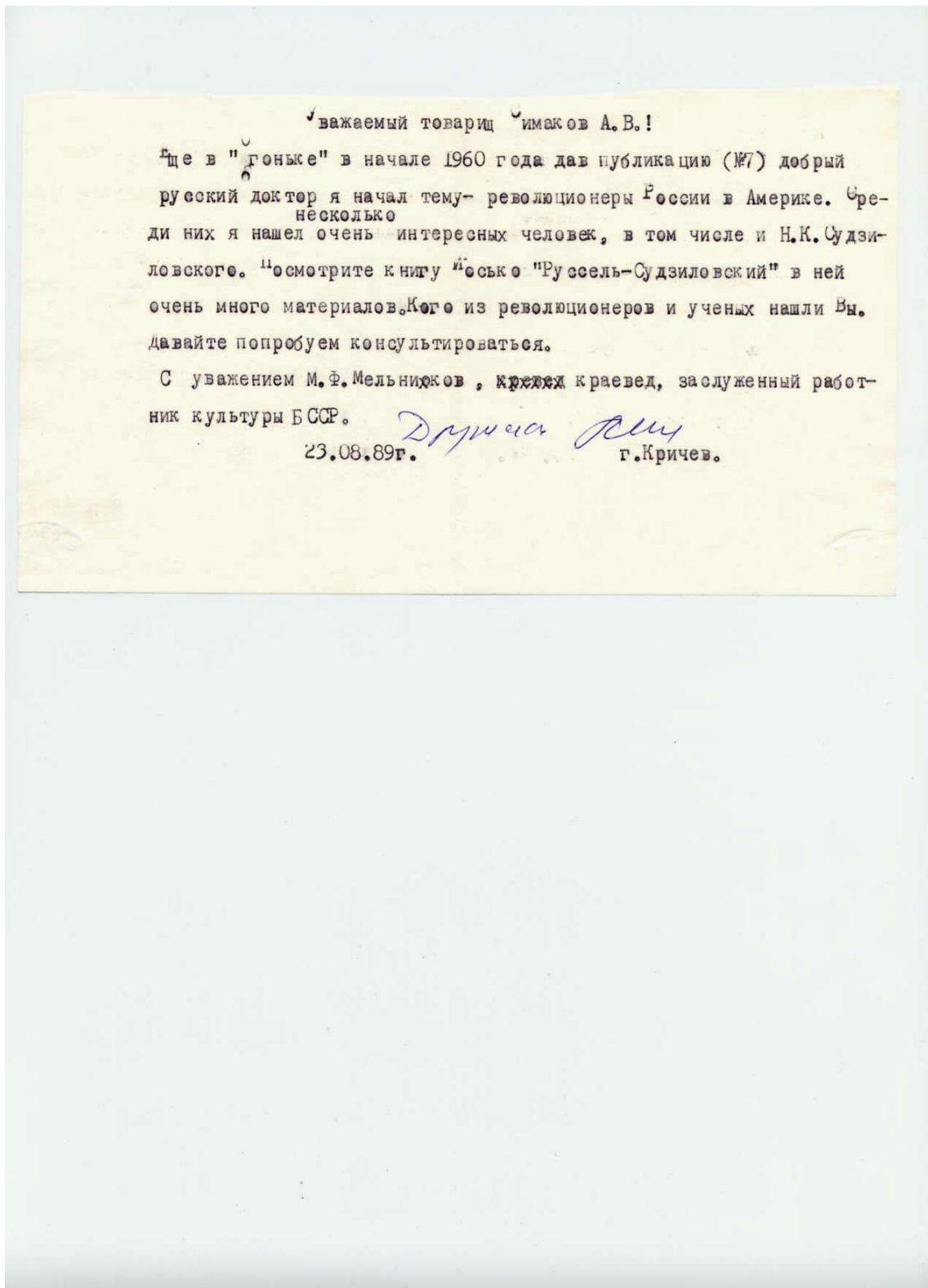
Не забывайте, что в наше время белорусские метатели молота Михаил Кривоносов уроженец Причева, ныне профессор института физкультуры, тоже бывал в Америке и побеждал там на соревнованиях. Авторов, упоминаемых в книгах Бонч-Бруевича не знаю. Желаю Вам успеха.

Мельников М. Ф., краевед, заслуженный работник культуры КХР БССР.

M. Melnikau

P.S. Есть ли у Вас портрет Толстого, или он в гравированном виде? У нас пока нет.

From Mikhail Melnikau (Mikhail Mельнікаў), no date, postmark Krychau 1989-07-20



From Mikhail Melnikau (Михаил Мельников), Krychaytski krayznaychy muzei 1989-08-23

Валерий Александрович,

Пользуясь Вашим любезным предложением изложить интересующие меня вопросы, связанные с индеанистикой и общей американистикой, письменно и надеюсь получить Ваш ответ с разъяснениями, я наконец предпринимаю эту попытку. Подобное же промедление было и в случае с неотправленным письмом в племенную газету Юго-Запада. "Дилетантизм" и несравнимость "социальных статусов" представляют в обоих ситуациях существенный барьер.

Непосредственным толчком для этого письма послужили два события: выход в свет Вашей новой книги и поход солидарности с Пелтиером, предпринимаемый сейчас на Среднем Западе. Но настоящего времени я был знаком лишь с Вашей "Страной кленового листа" и несколькими статьями; не имея никаких прав оценки, я тем не менее не могу не сказать, что последняя Ваша большая работа великолепна. По языку и качеству ее можно было бы сравнить (первое о чем я подумал) с трудами покойного С.А.Токорева. О пользе ее для исследователя и публики нет необходимости и говорить: многие сделали ее настольной книгой.

Откровенно говоря, наши ведущие американисты являются для меня недоступным идеалом. Уже давно сделав своею второю профессиею американистику, я тем не менее до сих пор не приобрел соответствующего общего исторического образования и довольствуюсь чисто "эмпирическими" познаниями. Однако, думается, некоторые права в этой области может иметь и дилетант. Например, протест и солидарность. Ваша фраза о возможности создания советского комитета поддержки Пелтиера и в целом индейцев из нашей беседы в декабре 1984г. — одна из центральных в этом смысле. Исхожу из идеи формирования современной структуры прямых советско-индейских отношений в условиях возрастания роли индейского фактора и, что не менее важно, аргумента, позволяю себе начать серию вопросов именно с этой проблемы.

1. Каковы, по Вашему мнению, перспективы развития советско-индейских отношений в аспекте поддержки КПСС, советским государством и общественностью усилия индейцев по осуществлению своих неотъемлемых национальных прав?

2. Имеются ли условия для создания в СССР Комитета солидарности с американскими индейцами, а также специального подразделения в системе Союза советских обществ дружбы и культурных связей с зарубежными странами?

3. Что Вы можете сказать о создании специальных библиографических указателей по этноамериканистике и индеанистике?

4. Как Вы оцениваете возможности компьютера (ИНИОН и др.) в информационном обеспечении исследовательских программ по американистике?

5. Каковы, по Вашему, основные резервы повышения эффективности современного исследования с точки зрения оргтехники и методологии, включая проблемы банков данных?

6. Что Вы можете сказать о справочном "Кто есть кто в советской американистике"?

7. Существуют ли предпосылки и реальные возможности для широкого объединения американистов СССР и отдельных республик в Общество американистики или создания общесоюзной координационной структуры?

8. Имеется ли необходимость и возможности для издания специальных периодических и регулярных изданий по американистике помимо уже существующих, например ежегодника по индейцам и общего журнала по Западному полушарию?

9. Как Вы оцениваете деятельность одного из собственно координационных центров по американистике в МГУ?

10. Не могли бы Вы охарактеризовать в целом и дать некоторые конкретные сведения о контактах научных работников СССР с иностранными специалистами, специализирующимися на индейцах и с самими индейцами?

- 2 -

11. Каковы современные возможности дилетантов в области американистики? Охарактеризуйте, пожалуйста, следующие сферы, в том числе на примере ИЭ.

- 1-контакты с сотрудниками НИИ и профессорско-преподавательским составом вузов (формы, интенсивность, последствия для обеих сторон)
- 2-обмен информацией
- 3-доступ к специальным библиотекам и архивам
- 4-участие в мероприятиях
- 5-публикации, депонирование
- 6-письменные и непосредственные контакты с зарубежными учеными и общественными деятелями

12. Какова Ваша оценка такой специальной дисциплины как краеведческая американистика (индеанистика) - комплексное изучение связей между конкретной территорией и Америкой (индейцами)? Выделение данной дисциплины обосновывается, например, существованием в Республиканской библиотеке БССР, отдел краеведения и белорусской литературы, обширной картотеки по связям Белоруссии с зарубежными странами и высказываниями отдельных индеанистов-любителей о наибольшей актуальности для СССР сведений по истории и современному состоянию советско(российско)-индейских связей.

13. Не могли бы Вы суммировать имеющиеся у Вас сведения, связывающие Белоруссию и индейцев и - шире - Белоруссию с Америкой в аспектах, близких к первой дилемме?

За ответы я был бы Вам очень признателен. Все они будут использованы только мною для методологических, историографических и конкретно-исследовательских целей. В дальнейшем Вы можете рассчитывать на меня в отношении всех вопросов американистики в БССР - темы, которую я специально разрабатываю. Было бы очень интересно узнать Ваше мнение о деятельности наших специалистов по США и Латинской Америке, если у Вас имеется соответствующая информация.

Со времени написания первой части этого письма прошло некоторое время и проблема Пелтиера пополнилась дополнительными деталями. Впрочем, отсутствие в прессе конкретных сообщений о результатах пересмотра не настраивает на оптимистический лад.

25 октября 1985

С уважением
Симаков Александр Валильевич,
водный наблюдатель Гомельского
межрайонного управления осушительных и оросительных систем,
член инициативной группы по
созданию Гомельского краеведческого общества, дом. адрес:
246049, Гомель.

ОРГАНИЗАЦИОННАЯ ГРУППА БЕЛОРУССКО-ИНДЕЙСКОГО ОБЩЕСТВА
246049, БССР, Гомель, [REDACTED]
17.10.1988

Тишкову В.А.
Институт этнографии АН СССР
117036, Москва, В-36,
ул. Д. Ульянова, 19

Уважаемый Валерий Александрович!

Подтверждаем готовность членов группы присутствовать на предстоящем симпозиуме по индеанистике в качестве наблюдателей.

Просим сообщить минимум сведений о сроках и регламенте работы симпозиума, а также прислать, если это предусматривается, приглашения для пяти членов ОГ БИО (предложенное Вами ранее количество). Не могли бы Вы, кроме того, содействовать предоставлению места в гостинице для двоих из состава нашей делегации.

С наилучшими пожеланиями

руководитель ОГ БИО

А.В. Симаков

Ales Simakou (Executive Secretary, Belarusian - American Indian Society): Belarus - Indians: a look at Belarusian - American Indian connections from the position of 2004

(web-magazine "Culture. Nation", issue 32, November 2023, 108-155, www.sakavik.net)

Abstract. *The text attached (translation from the English original into Belarusian in 2023), which was not published in 2004, is an overview, the first after similar attempts to summarize and generalize in 1986 and 1989, of Belarusian-Indian relations with an emphasis on new discoveries and conclusions. The most important directions of connections, peoples (Apache, Fuegians, Seminoles, etc.), individuals are mentioned – some of the most vivid ones were revealed only at the beginning of the 21st century: important findings on Belarusians in Russian America (M. Timofeev, S. Kumachev, D. Kovansky; in the notes of 2023 - also about the hieromonk Gavriil (Milashevich)), Indians who visited Belarus or expressed interest in it (B. Nighthorse Campbell), various contacts (I. Stravinsky and M. Tallchief, L. Trusevich, M. Sinyak, A. Galinsky, P. Nabokov and Indians of various regions), activities of missionaries - A. Eckart, F. Dzerozynski, R. Gawronski, A. Reszec. C. Milosz, S. Janowicz, Y. Kupala, V. Pazdniakou, J. Forbes, N. Russel, T. Emmons are attracted as authorities and spiritual guides. Among the major "Belarusian-Indian authors" are S. Bleeker, Y. Maur, C. Sherman. The question about the need for mutual solidarity is raised. Illustrative documents and the original English version of the article are attached to the text.*

The Belarusian - American Indian Society was founded in January 1987. The heart of the initiative was Gomel, but tens of its members in several countries, not excluding those coming to live in the USA, had helped the Headquarters to gain impetus.

The Society's main objectives were to unite all persons interested in American Indian and indigenous issues, to contact as many tribes, organizations and individual Indians as possible, to create a series of directories, monographs and readers for the whole imaginary Belarusian-Indian community... eventually to make Belarus a "pro-Indian" country.

All the scheduled works are based on the notion of Belarusian - American Indian (BAI; Belarusian Indianists use the misleading term "Native Americans" rarely) relations.

Since the very beginning of "Belarusian - American Indian studies", one of the most intriguing questions was which countries in Europe are most "Indian" by orientation (not the volume of information, but the spirit of brotherhood) and by applying comparative material (search for "the Indians of Europe" on the Internet and you will find out them in some regions, including the Southwest of Belarus (Czeslaw Milosz and Sokrat Janowicz did not mean ethnic Belarusians in that case, but the BAIS has collected numerous strictly "Belarusian-Indian" statements)).

The Polish Indianists (or "Indian friends") proudly say about a Polish phenomenon (of Indianism). The Germans have their own numerous "tribes" (of Play Indians). The Russians fight the Chechens (some Indianists were really involved) like "Indians fight other Indians".

The incredibly active and enterprising Poles, like the Jews, have accessed both important positions and gain in Indian affairs. The Polish-American Ethnological Society is a good example for the Belarusians. Academics and enthusiasts in Belarus would hardly maintain an all-Belarusian association of ethnographers (or ethnologists as they think of themselves since the 1990s).

The Belarusians are more modest and shy, but rather stubborn, like Indians... and these "savages" are able to collect the "wrongs" for decades and then scientifically process the material into an excellent volume of "claims".

Do you know, for example, about Igor Stravinsky and Maria Tallchief?

Traditionally, the BAIS divides all available information into a great number of lingual, topical, and functional streams. The BAIS "Translation Bureau" is in constant tension because of the overwhelming Russian language presence and the need for more English texts to interest the foreign reader.

The study of Belarusian-Indian relationships includes the following main "chapters": information, its structure and critique (its bibliographical core currently comprises thousands of entries), activities (Indians in various fields of individual and collective lives and works), contacts (between Belarusians, persons of partly Belarusian origin, all "Belarusian-borns" and "any Indian" persons), comparisons ("Well, the Belarusians are Indians", agreed Valery Pazniakou in 1997 in Grodna), influence (the Indian impact on Belarus and the Belarusians and, to a certain extent, sometimes almost intangibly, the Belarusian one on the Indians (the article "Native Nations in the United Nations" by "Powhatan-Renape/Delaware-Lenape" Professor Jack Forbes was published in at least four Indian periodicals (Yakama Nation Review, News From Indian Country, Eyapaha, Micmac-Maliseet Nations News)... and more search results for "Belarus", etc., from the American Indian Internet, on- and off-line Indian media are needed)).

Finally, there are the working BAI Bibliography, Biographical Directory, Newsletter (both Belarusian and English) and, hopefully, will be the Belarusian - American Indian Encyclopedia covering the diverse realities of the Indian world and the sphere of Belarusian-Indian interrelations.

The paper and electronic collections of the BAIS are full of names and facts... International efforts are necessary to work out the most important and interesting issues. This article is designed to inspire and promote research in some obscure areas that should involve Indianists and non-Indianists of various pro- and confessions.

The BAIS especially needs data on such unexplored subjects as Belarusians on reservations, first Indian visitors in Belarus, Belarusians in Russian America, Orthodox and Catholic missionaries of Belarusian ancestry among the Indians, Belarusian-Indian

mixed-bloods, Belarusian Indianism as compared with similar trends in other countries of the world, resources for mutual aid on the "Native" basis in ethnonarcology, ethnopsychiatry, ethnooncology and other "survival" areas.

Emotionally, the depths of the Far West Frontier particularly attract. Such "pioneer Belarusians of the West" as Leo Trusewitsch (his son is thought to be an adopted (Arizona) Indian) and more recently Belarusian Indian teachers in Montana and British Columbia represent a unique "And, Say, Who Goes There?" (Yanka Kupala) group.

Meantime, a lot of Belarusian-born Jews are really famous for their encounters with or works relating to the Indians in many regions. Sonia (Ivanovna, Ivan's daughter) Bleeker, a "delight maker" of not only her favorite Southwest, is most prominent among them: try and collect all of her juvenile books about the Apache, Aztec, Chippewa, Cherokee, Crow, Delaware, Inca, Iroquois, Maya, Navajo, Nez Perce, Pueblo, Seminole, Sioux Indians as well as the (mission) Indians of California and the tribes of the Northwest Coast...

Further, add the Fuegians (the Indians of Tierra del Fuego) depicted by Ianka Maur in his story the Son of Water, the Mapuches (Ignacio Domeyko and his Araucania y sus habitantes), the Hurons, Powhatans, Totonacs, Galibis, the Indians of the Guantanamo mountains as part of Cuba's guajiro population and you will get a list of the most "Belarusian" Native nations of the Americas.

The Apaches and the Slavs of the Southwest are certainly "at home" in Belarus, because there was the Center for the Study of the Apaches in Gomel from 1979 to 1984. In the opinion of a pretentious Belarusian Apachelogist, the continuing admiration for Apache-like tenacity seriously confronts a weird Belarusian inter-faith pilgrimage tradition directly connected with, though rarely mentioned, the historic Huron background of the Belarusian Memorial Cross in Midland, Ontario, which is not in the course of rapprochement, reconciliation and politically more correct approaches to American Indian Nations and their martyrs.

The problem of the first Indian in Belarus is still among of the most intriguing ones. An Indian from Wisconsin participated in the first Soviet-American youth forum in Minsk in 1972. His immediate comments after the meeting were brief, but the Belarusians could enjoy his more extensive memoirs.

There are "too many Cherokees" in the USA and in the world, one of Belarus' Ojibway friends supposes. Two Cherokees know Minsk very good and a Cherokee descendent still teaches young Belarusians to speak American English there. Some Indian blood in his own Belarusian children could be detected. Some Bolivian students wrote the language "Quechua" in their Gorki (Agricultural Academy) personal forms... In Bolivia, there are Belarusian-Indian mestizos. However, there is lack of information about the Belarusians of the Andes and their Indian (Quechuan) wives.

A Belarusian Jew's Uruguayan wife had something Indian in her features, according to Carlos Sherman. He was born in Uruguay, raised in Argentina, lived for most of his life in Belarus. Currently "a Cuban exile poet in Norway" (an error of a Cameroonian exile in

Poland), he is known as a son of an "Amerindian" mother. The first edition of his Minsk "Indian" poetry book (The Cardinal Points = Nakirunki svetu (Spanish with Belarusian, English and Russian translations, Minsk, 2000) was followed by a new edition in Norway (Himmelretningene) in 2004 (Kristiansand).

Although there are several ethnic Belarusians who are both "high-ranked" or "well-known", for instance, in the media of Canada, and "pro-Indigenous", Belarusians are reluctant to "tomahawk" the authorities (Madeline Ziniak was honored by the Indians for her support of Native issues, but she is alone on the list, though some Natives receive an award named for her father).

Belarus had its great pro-Native ("unfortunately", Belarusian Indianists regret, not pro-Indian) leaders in the 19 and 20 centuries. The greatest politician and physician was Nicholas Russel (Sudzilouski-Rusel) in Hawaii, but his sojourn in the USA must not be underestimated as well. His travel writings translated and published in a book prepared by Terence Emmons (Around California in 1891, Stanford, 1991) are still little known in Belarus (Russian original text in digital form is awaiting a publisher in Belarus).

After many years of "presentiment", the Gomel Indianists were delighted to receive the very first real names of people (peasants and miashchane, lower middle classes) who came from Belarus to Russian America (Alaska and California). The names are: Miron Timareyev of Ulazavichy, Beshankovichy raion; Sysoi Kumachev of Vitsebsk; Dementii Kavinskii (also spelled as Kovanskii) of Velizh (now Russia, i.e. he will be excluded from the list if he turns out not ethnically Belarusian). At least one native of Vitebsk gubernia lived at Fort Ross, then formally in the territory of Mexico, prior to its abandonment in 1841. It means that he and his possible compatriots were in touch with the Indians literally every day. Several names of pre- and post-purchase Alaskan Orthodox missionaries sound Belarusian. At present, a bell made in Minsk, with an Athabaskan inscription, rings for their "lost" souls to "return to Belarus", too.

The famous White Ruthenian brethren were a multinational body moving east and west, with "indigenous" experience brought at both destinations (the book *Memorias de um Jesuita prisioneiro de Pombal* by "German-Brazilian-Portuguese-Latvian-Belarusian" Jesuit Anselmo Eckart is best reminiscent of their movements and available in the BAIS Library by the courtesy of a Brazilian provincial). The brilliant Fr. Francis Dzierzynski could visit, as an inspector, the Indian missions. Fr. Anthony Rossadowski, a Franciscan, of the Navagrudak region, lived in Texas in the years of a real threat from the Lipan (Apache) Indians. They were "Polish". Raymond Gawronski, S.J. (the Indian missions in the Northwest) is already an "American of partly Belarusian origin", in our definition. Fr. Athanasius Reszec, O.S.B. (Order of Saint Benedict) was entirely Belarusian and his "misiianerka" (missionary work) among the Indians was a substitute for the Motherland in his "un-American" soul.

The task of partial de-Polonization comprises hundreds of famous Belarusian-born Poles. Of the least attached to and affected for Poland, the most important traveler and author is

Alexandre Holinski, the first Belarusian (by descent) "Americanist" of remarkably broad interests. On the other hand, there is the aim of de-Russification. We would take pride in both the origin and expertise/aesthetics of Peter Nabokov, one of the outstanding authors of books on Indians with Slavic roots, whose father was born in Liubcha. May we consider him a "partly Belarusian"?

Comparative studies include such topics as "reservation phenomenon" (an incredible, globally unprecedented collection of mentions of the term to describe Belarusian realities in the past and present), "forked tongues" (the language situation in Belarus; one even should not comment!), Belarus' preservation of its "primitive culture" (the most "pagan" and "culturally backward" country in the Slavic world and maybe in the whole of Europe), "frontier" (both the "Northwest Territory", krai (the Russian "frontier") and kresy (the Polish "one")), the "Bison-Aurochs" association (American Natives are still not so politically conscious and cross-culturally educated to acknowledge its exceptional meaning and value).

The young Bisons (Zubrs) of today's Belarus acknowledge the role of the first Indian (half-Cheyenne) US Senator Ben Nighthorse Campbell in "supporting democracy" in Belarus ("Senator Campbell and Belarus" is a possible theme for a dissertation), but they still hesitate to become the "Indians" of Belarus. The dreams of our childhood!.. and the dilemma of being either "oppressed Indians" or "Belarusian conquistadors" lies heavy on their conscience along with many other post-Soviet "prejudice" patterns.

How the Indians perceive us Belarusians, one can ask. Are "Native Americans" witty and ironic enough to consider us, in the center of Europe, "almost Indians" or "Indians too"?

Unfortunately, they still do not "distinguish" their Belarusian brothers and sisters for all their endeavors. Among the Indians, through the eyes of a Belarusian American who has "a lot of contact" with them, many good friends could be found, but... "But I'm afraid you will find them very depressing as they have a huge casino on their land and are not interested in the Earth and life".

Why do Belarusian and other European Indianists worry about the Indians just as the Indians do not worry about them? "Check" the most serious social problems: drugs, alcoholism, family violence, begging, and lack of self-esteem. These concerns look like Indian or "quasi-Indian" in our own countries. Even obesity (possible in combination with poverty) is "Indian" for Indianists.

The ideological meaning of the BAIS collection is in supporting the "traditional and innovative" spirit of both Indian America and Belarus... first of all Belarus. "We believe in the Belarusian ethic component in our relations more than in the Indians themselves", an Indianist "Mohican" survivor in Gomel points out.

(2004, original title: Belarus - Indians: some current trends in Belarusian - American Indian Studies)